



Zdravotně
sociální fakulta
Faculty of Health
and Social Studies

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Zdravotně sociální fakulta
Katedra právních oborů, řízení a ekonomiky

Bakalářská práce

Prostituce jako sociální problém

Vypracovala: Bc. Eva Votrubová
Vedoucí práce: PhDr. Lenka Rosková

České Budějovice Rok 2015

Abstrakt

Sexuální činnost se dle některých autorů řadí za jídlo a spánek na třetí místo v našich každodenních fyziologických projevech. Sigmund Freud tvrdí, že sex a erotika je hnacím motorem veškerého lidského konání a že je dokonce obsahem čtyř pětin myšlení a tužeb. Uspokojování pohlavního pudu považuje freudovská psychoanalýza za hlavní potřebu člověka. I v Maslowově pyramidě potřeb je sexualita zařazena k základním, biologickým potřebám. Sexualita tedy ovlivňuje velkou část našeho chování. Za jednu z forem sexuálního chování je považována i prostituce. Ta je v dnešní době častým jevem stejně tak, jako tomu bylo už od počátku lidstva.

V teoretické části své bakalářské práce jsem první kapitole věnovala ohlédnutí se za historií prostituce od starověku po novověk včetně vývoje prostituce na našem území. V další kapitole práce jsou uvedeny formy a způsoby prostituce, na které navazuje legislativní rámec, který skrývá několik podkapitol, věnujících se například typům přístupu k prostituci nebo trestným činům, které jsou v souvislosti s prostitucí páčány.

Další samostatnou kapitolu tvoří příčiny a následky prostituce, kde se věnuji nejen motivaci k prostitučnímu chování, ale také faktorům, rozděleným na faktory minulosti a budoucnosti. Na konci uvádím shrnuté poznatky o následcích, důsledcích a rizicích prostituce.

Závěr teoretické části bakalářské práce tvoří kapitola pojednávající o prevenci, která je rozdělena na prevenci primární, sekundární a terciární a na podkapitolu o státních orgánech a nevládních institucích, které se zabývají prevencí dopadů prostituce.

Základním cílem mé bakalářské práce je zmapovat subjektivní vnímání důvodů, které vedly vybrané sexuální pracovnice k prostituci a vytvořit návrh možného modelu sociální práce s touto skupinou. Pro výzkum byla použita kvalitativní výzkumná strategie. K získání potřebných informací jsem použila metodu polo-strukturovaného hloubkového rozhovoru a stručné ankety. Ta posloužila k získání základních informací

o respondentkách, jako je například věk, rodinný stav, vzdělání a tak dále. Naopak při rozhovoru jsem se více soustředila na podrobnější informace, které byly podstatné pro zodpovězení výzkumných otázek. Rozhovor byl rozdělen na pět základních okruhů, kdy každý z nich obsahoval několik upřesňujících nebo rozvíjejících otázek. Základní okruhy tvořily tzv. jádro rozhovoru, další otázky sloužily k tomu, aby pomohly, s ohledem na zodpovězení výzkumného cíle, zpracovat téma více do hloubky. Rozhovory byly provedeny s šesti respondentkami z jednoho erotického podniku.

Výzkumnou část tvoří stručné kazuistiky, které byly vypracovány na základě informací, získaných během rozhovoru a informací, které vystupují z anket. Kazuistiky nám mají pomoci nahlédnout do života jednotlivých respondentek a přiblížit jejich životní situaci.

Dále byly všechny provedené rozhovory přepsány a analyzovány technikou otevřeného kódování. Základní analytickou linkou je příběh respondentek od raného dětství až po současnost. V závěru se vyskytují také odpovědi, týkající se budoucnosti prostituujících žen. Tento proces, kdy jsem se pokusila vytvořit analytický příběh, byl prováděn technikou „vyložení karet“.

Otázky v rozhovoru byly postaveny tak, aby odpověděly na výzkumné otázky, které zní: VO1: Jaké důvody vedly vybrané sexuální pracovnice k rozhodnutí žít se prostitutí? VO2: Jaké motivy měly sexuální pracovnice k tomu, aby se začaly žít se prostitutí? VO3: Jaké situace mohly během života ovlivnit osobnost žen natolik, že došlo k prostitučnímu chování?

Rozhovory byly prováděny v jednom klubu poblíž Kutné Hory ve Středočeském kraji. Celkem jsem klub navštívila třikrát. Poprvé, abych se seznámila s vybranými respondentkami a obeznámila je s postupem. Při první návštěvě jsem rovněž představila anketu a poprosila respondentky, aby ji během následujících dnů vyplnily. Druhá a třetí návštěva byla již cílena na samotné rozhovory.

Výsledky výzkumu umožňují nahlédnout do života prostituující ženy, která pracuje v erotickém klubu. Přináší informace z období jejich dětství, dospívání a

dospělosti a zároveň umožňují zmapovat, jaké důvody vedou ženy k prostitučnímu chování. Poukazují také na výhody a nevýhody, které respondentky spatřují v tomto povolání, na zkušenost s využitím sociálních služeb, ale také na budoucnost těchto žen.

Nejčastější motivací u respondentek byly peníze. To ukázala již anketa, kde pět z šesti žen odpovědělo, že je prostituci vedly finance. V průběhu rozhovorů šlo však vypořádat i jiné motivační prvky, které k samotnému rozhodnutí žít se prostitucí přispěly. Ať už je to časová flexibilita, vyšší nárok na životní podmínky nebo snaha zajistit si dost prostředků na nadstandardní životní potřeby.

Abstract

According to several authors, sexual activity ranks in third place in our day-to-day physiological manifestations, right behind eating and sleeping. Sigmund Freud claims that sex and erotica are what drives all human actions and that they are even present in four fifths of all our thoughts and desires. According to Freud's psychoanalysis, following sexual instincts and fulfilling sexual needs is the main human objects. Even in Maslow's hierarchy of needs, sexuality is classified in basic, biological needs. Sexuality therefore affects a large part of our behaviour. Prostitution is considered as one of the forms of sexual behaviour. Nowadays, prostitution is a phenomenon as frequent as it has been from the very beginning of the human race.

The first chapter of the theoretical part of my bachelor thesis is dedicated to the review of history in prostitution from ancient times until modern age, including the development of prostitution in our territory. The next chapter describes forms and methods of prostitution as well as the legislative framework and includes several subchapters dealing with different approaches to prostitution or to criminal acts committed in relation to prostitution.

Another separate chapter deals with causes and consequences of prostitution. It deals not only with the motivation for prostitution as sexual behaviour, but also with various other factors, divided into factors of history and factors of future. The chapter concludes with a summary of the knowledge about causes, consequences and risks of prostitution.

I conclude the theoretical part of my bachelor's thesis with a chapter on prevention – classified as primary, secondary and tertiary prevention – and by a subchapter on public authorities and non-governmental institutions who offer prevention regarding the impact of prostitution.

The fundamental objective of this bachelor's thesis is to map out the subjective perception of reasons that led selected sexual workers to prostitution, and to develop a possible model of social work with this group. A qualitative research strategy was used for the purpose of research. In order to gather necessary information, I used the method of semi-structured in-depth interviews as well as a brief questionnaire. The latter served for gathering the respondents' basic information, such as age, marital status, education, etc. Over and above, during the interview I focused more on detailed information essential to answering the questions dealt with in the research. The interview was structured into five basic topics, whereas each of them included several specifying or developing questions. The basic topics formed a so-called core of the interview, while the other questions were posed in order to develop the topic more in depth with regard to answering the research objective. The interviews were carried out with six respondents from one erotic salon.

The research part includes brief case studies that were elaborated on the grounds of information gathered during the interviews and the information collected with the questionnaire. The case studies allow us to gain an insight into the lives of individual respondents and to get a closer take on their life situations.

All the interviews were transcribed and analysed using the technique of open coding. The fundamental analytical line is the story of individual respondents from their early childhood until the present day. The last section also includes responses related to the future of the prostituting women. This process, in which I tried to create an analytical story, was carried out using a "showdown" technique.

The questions during the interview were asked in a manner so that they answer the essential questions of the research, which reads: EQ1: What reasons led the selected sexual workers to their decision to make their living as prostitutes? EQ2: What motives had sexual workers to make their living as prostitutes? EQ3: What situations might affect personality during the life of women so that they are prostitutes?

The interviews were carried out in a club near Kutná Hora in the Central Bohemian Region. I visited the club three times in total. The first visit was aimed at meeting with the selected respondents and briefing them on the procedure. During this first visit I also presented the questionnaire and asked the respondents to fill it in during the following days. The second and third visits were already paid for the actual interviews.

The research results allow an insight into the life of prostituting women working in an erotic club. They reveal information from their childhood, adolescence and adult age and, at the same time, allow mapping out the reasons that lead the women to the sexual behaviour of prostitution. The results also point out the advantages and disadvantages of this profession as seen by the respondents, the experience with social services, but also the future of these women.

The most frequent motivation among the respondents was money. This was already evident from the questionnaire, in which five of six women responded that they came to prostitution for financial reasons. However, it was also possible to notice different motivational aspects that contributed to the decision to making a living as a prostitute. Be it time flexibility, higher expectations regarding living conditions, or an effort to secure sufficient means for more than basic essentials of living standards.

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to – v nezkrácené podobě – v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných fakultou – elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejich internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne

.....

(jméno a příjmení)

Poděkování

Děkuji vedoucí mé práce PhDr. Lence Roskové za odborné rady, cenné připomínky, trpělivé vedení a věnovaný čas. A také všem respondentkám, které byly ochotné absolvovat rozhovor a poskytly své odpovědi, kterými přispěly k vypracování bakalářské práce.

OBSAH

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK.....	12
ÚVOD.....	13
1. SOUČASNÝ STAV.....	14
1.1 Prostituce jako pojem	14
1.2 Historie prostituce	16
1.2.1 Prostituce ve světě od starověku po novověk.....	16
1.2.2 Historie prostituce v Čechách	18
1.3 Formy a způsoby prostituce	19
1.3.1 Dětská prostituce.....	23
1.4 Legislativní rámec prostituce	24
1.4.1 Typy přístupu k prostituci	24
1.4.2 Právní zakořenění prostituce	25
1.4.2.1 Vybraná právní odvětví zabývající se prostitucí	27
1.4.3 Trestné činy páchané v souvislosti s prostitucí	27
1.5 Příčiny a následky prostituce	28
1.5.1 Motivace k prostituci	29
1.5.2 Příčiny prostituce	31
1.5.2.1 Faktory minulosti	32
1.5.2.1 Faktory přítomnosti	33
1.5.3 Následky, důsledky a rizika prostituce	34
1.6 Prevence prostitučního chování	35
1.6.1 Primární, sekundární a terciární prevence	36
1.6.2 Státní orgány a nevládní instituce v programech prevence prostituce ...	38
2. CÍL PRÁCE	40
3. METODIKA	41
3.1 Použitá metodika	41
3.2 Výzkumný soubor	42
3.3 Analýza získaných dat	43

4. VÝSLEDKY	44
4.1 Anketa	44
4.2 Kazuistiky	46
4.3 Analýza technikou vyložení karet – prezentace výsledů	74
4.3.1 Dětství a rodinné prostředí	74
4.3.2 Dospívání a puberta, vliv vrstevníků	75
4.3.3 Osamostatnění se, první práce, samostatné bydlení	76
4.3.4 Motivace k prostituci, počátek prostituční kariéry	76
4.3.5 Přítomnost aneb výhody a nevýhody	78
4.3.6 Budoucnost	80
4.4 Hodnocení výzkumných otázek.....	81
4.5 Zkušenosti respondentek s poskytováním sociální péče	85
5. DISKUZE	87
6. ZÁVĚR.....	93
7. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	94
8. KLÍČOVÁ SLOVA.....	97
9. PŘÍLOHY	98

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

- AIDS - Acquired Immune Deficiency Syndrome
- č. - číslo
- HIV - Human Immunodeficiency Virus
- OSN - Organizace spojených národů
- R-R - Rozkoš bez rizika
- ÚP - Úřad práce
- WHO - World Health Organization

ÚVOD

Ve své bakalářské práci se věnuji problematice prostituce jako sociálního problému. Prostituce je mnoha autory považována za nejstarší řemeslo na světě. Vyskytovala se v každém století a v každé zemi. Časem se měnily nejen formy prostituce, ale i postoje, které společnost vůči tomuto povolání zaujímal. Prostituce mohla být akceptována, tolerována, ale i striktně odmítána. V dnešní době je prostituce vnímána jako sociálně patologický jev, který s sebou nese mnoho společensky nežádoucích, patologických, ale i kriminálních jevů. Česká republika tedy volí v otázce poskytování sexu za úplatu aboliční přístup. Ten prostituci ani nedovoluje, ani nezakazuje. Hlavním cílem tohoto přístupu je vyhledávat a řešit právě ty jevy, které prostituci doprovází. Jedná se například o kuplířství a obchod s lidmi.

Předmětem mého zkoumání bylo zjistit důvody, jaké vedly ženy k prostitučnímu chování. V současné době existuje mnoho teorií, které jsou od sebe odlišné. Na jedné straně se hovoří o spojitosti biologických a genetických rysů člověka, které ovlivňují jeho postoj k prostituci. Na straně druhé je teorie, zaměřená na oblast sexuality a erotiky, která předpokládá, že důvodem může být porucha osobnosti nebo psychologická patologie. Zkoumá tedy nejen psychické vlastnosti a charakterové rysy, ale i inteligenci a hodnotovou orientaci prostitutek. Třetím pohledem na věc je sociologická teorie, která zvažuje ekonomický status, kulturu ale i období dospívání a ostatní situace, které mohly ovlivnit chování prostituující osoby.

Výzkumnou část v rámci bakalářské práce jsem se snažil koncipovat tak, aby mi pomohla nahlédnout do problematiky prostituce jako sociálního problému. Snažila jsem se pomocí polo-strukturovaného rozhovoru a ankety vypořádat motivaci k prostitučnímu chování a následně na základě vyhodnocení rozhovorů a ankety zmapovat, jaké důvody vedly ženy, barové prostitutky, k tomu, aby se začaly živit poskytováním sexuálních služeb za úplatu.

1. SOUČASNÝ STAV

1.1 Prostituce jako pojem

Slovo prostituce bylo přejato moderní češtinou až ve druhé polovině 19. století z latinského jazyka, avšak samotný výraz prostitut či prostitutka byl používán již v pozdním středověku. Lidé tímto termínem označovali osoby, které přijímají finanční odměnu za sexuální aktivitu (Vaníčková 2007). V latinském překladu slovo *prostituere* znamená ukazovat se, nabízet se nebo veřejně vystavovat (Kapr, 1994) V minulosti však nebyl tento termín používán příliš často a o prostitutce se hovořilo spíše jako o frejířce nebo nevěstce.

Existuje velké množství různých definic, které se více či méně shodují. Někteří odborníci v oboru prostituci definují takto: „*Jde o specifický druh podnikání (obchodu), jehož prostředkem je poskytování sexuálních služeb za úplatu. Jedná se o jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Nemusí jít pouze o klasickou soulož, čili koitus, ale o dotýkání se těla jakékoliv části těla jiného, sebeukájení, pokud jsou prováděny za úplatu. Úplata nemusí mít pouze finanční podobu, ale může mít i jinou formu, např. získání určité výhody, poskytnutí protislužby, protekce*“ (Urban, Dubský, 2008, s. 131).

V historii byla podle římských právníků prostitutkou žena, která si vydělává svým tělem („*quae corpore meret*“). Podle toho byla také oficiálně nazývána meretrix, vydělávající (Morus, 1992, s. 51).

Matoušek stručně definuje prostituci jako „*poskytování služeb souvisejících s uspokojováním sexuálních potřeb zákazníka za úplatu nebo za jinou protislužbu*“ (Matoušek, 2003, s. 167).

Hartl, Hartlová (2003) vidí prostituci jako heterosexuální nebo homosexuální styk prováděn za účelem finančního nebo materiálního zisku.

Ivana Trávníčková (1995), která se v okruhu prostituce pohybuje zejména pro své výzkumné šetření týkající se organizované trestné činnosti, vymezila prostituci jako specifický druh obchodu, kdy se prostředkem k výdělku stává sexuální ukojení jiné osoby bez ohledu na citovou vazbu nebo výběr partnera.

Definice Blocha popisuje prostituci odlišně: *„prostituce je určitá forma mimomanželského pohlavního styku vyznačujícího se tím, že prostituující se jedinec se vzdává více nebo méně vybíravě, ustavičně, notoricky a veřejně, zřídka nezištně, ponejvíce ve formě řemeslné prodejnosti, neurčitému množství osob k souloži nebo jiným sexuálními jednáním nebo jim ostatní pohlavní vzrušení a uspokojení zjednáva a vyvolává, a v důsledku tohoto řemeslného smilstva získává určitý konstantní typ“* (Blochin Brouk, 1992, s. 5)

V české i zahraniční literatuře je nepřehledné množství definic, které se spolu v mnoha aspektech shodují. Z těchto předešlých lze shrnout, že prostituce je poskytování sexuálních služeb za úplatu, což je jedním z hlavních rysů prostituce.

Je důležité dbát na to, aby prostituce nebyla zaměňována s promiskuitou, které se jedná sice o časté střídání partnerů a vyznačuje se také velkou sexuální náruživostí či nezdrženlivostí, ale nejedná se o sexuální styk za úplatu, což je jedním z nejdůležitějších znaků prostituce (Sochůrek, 2001). Malinová (1982) se však domnívá, že promiskuita může být jakýmsi předstupněm samotné prostituce.

Je nutné si uvědomit, že prostituce je závažným společenským problémem a oprávněně se řadí do oblasti sociální patologie, což je označení všech společensky nežádoucích jevů. Je považována za druh deviantního chování, které je často spojeno s výskytem řady trestných činů, ale i pohlavně přenosných chorob. Podle Zvěřiny (1991) se dokonce jedná o všudypřítomný a věčný fenomén, který se nikdy nepodařilo a nepodaří vymýtit.

1.2 Historie prostituce

Chmelík (2003) ve své knize uvádí, že prostituce je stará jako lidstvo samo. Zachází dokonce do období primátů, u kterých lze údajně vystopovat chování podobné prostituci. Všeobecně se prostituce považuje za nejstarší řemeslo na světě.

1.2.1 Prostituce ve světě od starověku po novověk

Ve starověkém Řecku, tedy ve zlatém věku řecké kultury, byla prostituce velmi oblíbená. Navzdory tomu, že v Athénách se musely ze zisku platit daně, byla prostituce častým řemeslem. Athéňané nepovažovali prostituci za hanlivé zaměstnání a naopak se snažili prostitutky ve svém městě udržet. Důvod byl prostý. Vybrané daně byly dobrým zdrojem financí pro stavění lodí i pořizování výzbroje (Chmelík, 2003).

V Římě byla existence prostituce spíše nenápadná. Byla spojována se slavnostmi a hodováním. Okolo 5. stol. př.n.l. byla omezena práva prostitutek zavedením cenzury, nesměly svědčit u soudu, uzavírat manželství, nebo zanechávat závěti (Chmelík, 2003).

Venušiny služebnice, jak byly také nevěstky nazývány, se dělily do tří skupin. V hierarchii byly nejnižše postaveny **dikteriady**, které sloužily nižším úředníkům, nebo byly vystavovány v oknech a dveřích veřejných domů, tudíž si příliš nevydělyaly. Ve středu pomyslného žebříčku byly **auletrid** - tanečnice, které často uměly hrát na hudební nástroj a zpívat díky čemuž se stávaly ozdobou na různých slavnostech. Nejvýše postavené byly **hétery**, které měly vysoké příjmy. Často byly vzdělané a vyznačovaly se také tím, že pro ně neplatila téměř žádná pravidla (Chmelík, 2003).

V období středověku se prostituce dostávala pod křídla církevní i světské kontroly. Město zřizovalo a spravovalo množství nevěstinců, ze kterých museli odvádět církvi část svých výnosů. Prostitutky byly městem hýčkány ve smyslu jejich ochrany. Dbalo se na to, aby ženy nebyly okrádány o vydělané peníze, ze kterých mimochodem odváděly daně, aby se k nim klienti chovali slušně a aby jim nebylo nějakým způsobem ubližováno. Největší klientelou středověkých prostitutek byli vojáci a duchovní.

S nástupem zbožného Ludvíka IX. nastává pokus o vymýcení prostituce. Ludvík pro prostitutky zřizoval domy, které by jim poskytl domov a ochranu. Paradoxně o tuto službu však nebyl zájem. Později ve vrcholném středověku radní ve Francii vymysleli opatření, které se využívá i nyní. Principem bylo vytlačit prostituci do určitých částí města. (Chmelík, 2003). I ve 21. století nalezneme v každém metropolitním městě ulice či čtvrti, které jsou prostitucí vyhlášeny.

V období novověku prostituce nezažívá zrovna slavné období, napříč tomu, že se v tomto odvětví objevují vzdělané ženy tzv. kurtizány, které uměly číst, psát, hrát na nástroje i zpívat, dochází k rozšíření pohlavního onemocnění, zejména syfilidy. V některých zdrojích se uvádí, že šlo o epidemii. Mnoho lidí na následky nemoci umíralo (Naphy, 2004). Šíření této a jiných nemocí vzbudilo v lidech obavy a prostituce se začala stávat neoblíbenou a vytěšňovanou na okraje měst (Chmelík, 2003).

Až v 17. a 18. Století si díky luxusním domům, ve kterých pracovali proškolené prostitutky s vybraným chováním, vrací zpět popularita prostituce. Ta se stává oblíbenou součástí zábavního průmyslu, nejen vzhledem ke kvalitám těchto dam, ale také z důvodu politického. Prostitutky byly dobrým zdrojem informací.

Další úpadek zažívá řemeslo za vlády Marie Terezie, neboť tato významná žena byla velkou odpůrkyní. Byly vydávány mravnostní zákony a byla založena i mravnostní policie, která nutila prostitutky ke skrývání (Chmelík, 2003).

Od té doby zažívá toto odvětví mnoho vzestupů a pádů, ale také některé inovace. Od seznamů vedených inspektory v Paříži v 18. století, přes tzv. reglementaci prostituce, která byla ukotvena v trestním zákoně v době rakouské monarchie na sklonku 19. století, a která sloužila k evidenci prostitutek. Zakládaly se také zdravotní knížky (Vaničková, 2007).

V období druhé světové války společnost vyhledává spíše utajenou prostituci a hodinové hotely. Objevuje se nový názor, který navrhuje zákaz prostituce a její trestní stíhání. Nesetkal se však s velkým úspěchem a následné zakázání nevěstinců vedlo spíše k rozšíření prostitutek do ulic. To si s sebou neslo mnoho negativních důsledků

v podobě rozšíření pohlavně přenosných chorob. Jedním tichým bodem ve vývoji prostituce a jejího provozování je období druhé světové války v nacistickém Německu. Hitler totiž poslal všechny prostitutky i osoby pohybující se v tomto odvětví do koncentračního tábora (Chmelík, 2003).

V období mezi koncem II. světové války až do roku 1989 se o prostituci příliš nepsalo, neboť byla v rozporu se socialistickým režimem. Na oko byla odstraněna a pokud se někde objevila, musela být osoba, nabízející sex za úplatu, vyšetřována pro příživnictví. Totalitní režim je znám svými přísnými postoji k prostituci a mravnosti (Mitlohner, 1999).

Větší prostor při rozhodování se o vlastním osudu přinesl listopad 1989. Volný pohyb po Evropě umožnil tzv. sexturismus, docházelo k prohlubování rozdílu mzdy žen a mužů, rostl počet prostituujících osob a rozvíjel se erotický průmysl. Docházelo k rozvoji klubů, salónů a jiných podniků, které nabízely nejrůznější sexuální služby. Se zvyšující se nabídkou se rozšiřuje nejen rozmanitost poskytovaných služeb, ale také činnost tzv. pasáků (Rozkoš bez rizika, 1996).

„Za účelem zvyšování úrovně a bezpečnosti poskytovaných sexuálních služeb, včetně poskytování poradenských služeb nejrůznějšího druhu, informací a vzdělávání vzniklo 10. 4. 1992 občanské sdružení osob poskytujících placené sexuální služby „Rozkoš bez rizika“ (Rozkoš bez rizika, 1996, s.16).

1.2.2 Historie prostituce v Čechách

Na území Čech se prostituce ve středověku vyskytovala zejména ve městech. U dobrovolných prostitutek bylo hlavní motivací snadné získání výdělků a následné proniknutí do „lepší“ společnosti. Mnoho žen však bylo k prodeji vlastního těla donuceno svými manželi či otci. Sloužili jako forma úhrady dlužné částky nebo jako krok k získání nějaké věci či služby. Stejně jako v Evropě, tak i v Čechách, byla

prostituce kontrolována a spravována světskou mocí. Výjimkou však nebyly ani nelegální veřejné domy, které byly provozovány kuplířkami.

Nemravným jednáním se začal v době husitských válek zabývat úřad, který měl postihovat smilstvo, cizoložství aj. Napříč tomu, že v 15. – 16. století vypukla epidemie syfilidy a na počátku 17. století morová epidemie, se prostituce v tomto období rozvíjela a to zejména vzhledem k přesídlení císařského dvora z Vídně do Prahy. Na vrcholu bylo toto řemeslo v období rozvoje těžkého průmyslu ve velkých městech. Prostituce byla tolerována za předpokladu evidence, spolupráce a podrobení se lékařským prohlídkám.

Menší krizi zažily nevěstince ve 20. století, kdy se do módy dostala pouliční prostituce. V tomto období se také prostituce vymaňuje policejní kontrole.

Období druhé světové války a socialistického režimu bylo popsáno výše (Mitlohner, 1999).

1.3 Formy a způsoby prostituce

V současné době existuje mnoho různých dělení forem prostituce. Různí autoři ve svých publikacích dělí prostituci po svém a dosud zatím nebylo jednoznačně stanoveno mezinárodně uznávané dělení poskytování sexuálních služeb.

Jedním z kritérií je rozlišování prostituujících osob podle subjektu, tedy na dětskou, ženskou a mužskou. Z hlediska věku jej lze dělit na dětskou, dospělou a poskytovanou seniory.

Dalším velice častým kritériem je dělení prostituce podle prostředí, kde je provozována (Urban, Dubský, 2008).

Zvěřina se v dělení zajímá o to, kde a jakým způsobem je sexuální služba za úplatu poskytována. Zda se jedná o pouliční formu (šlapky, stopačky), hotelovou, vykonávanou v masážních salonech, nočních klubech, veřejných domech, ve vlastním

bytě či v bytě u zákazníka. Dále jedná-li se o poskytovatelky na telefonu nebo dívky z inzerce v časopisech (srov. Zvěřina, in Dvořáková, Truhlářová, 2004, s. 13).

Přehledné rozdělení, dle mého názoru, nabízí Chmelík (2003). Ten dělí prostituci do pěti skupin:

A. Privátní prostituce

Tento druh je jedním z nejbezpečnějších a nejvíce výdělečných. Poskytovatelkami jsou většinou ženy reprezentativního vzhledu, které poskytují své služby v soukromých, příjemně a čistě zařízených bytech. Jejich klientela je relativně stála a patří do vlivné a bohaté společnosti. Ženy, ale i muži, se často stávají společníky na společenských událostech, kulturních záležitostech nebo na dovolené.

B. Hotelová prostituce

U hotelové prostituce se společenská úroveň klientů liší podle kategorie hotelů, ve kterých je poskytována. Klientela není tak stálá jako u privátní prostituce. Společnými znaky je reprezentativní vzhled osob, poskytujících sexuální služby, ale i vyšší mzda. Poskytovatelky jsou většinou vzdělané dívky, které často umí hovořit alespoň jedním světovým jazykem. Díky znalosti jazyků se jejich klienty většinou stávají cizinci (Chmelík, 2003). Podle Trávníčkové si na tomto způsobu poskytování sexuálních služeb díky dohazování kontaktů vydělávají i jiní např. recepční hotelů, taxikáři, majitelé diskoték a další (Trávníčková in Sochůrek, 2001).

C. Bytová prostituce

Ačkoliv je placený sex poskytován ve vlastních bytech, stejně tak, jako tomu bylo u privátní prostituce, je mezi těmito dvěma skupinami velký rozdíl. U bytové prostituce bývá často přítomna třetí osoba, kterou je buď kuplíř, nebo matka, poskytující své dítě k sexuálním službám. Také to může být dítě nevědomky přihlížející k provozování sexuálních aktivit svého rodiče. Klienti této formy prostituce se vystavují velkému nebezpečí, ať už vzhledem k majetkové trestné činnosti (klient bývá okraden,

uspán aj.), nebo ohrožování mravní výchovy mládeže. Velkým rizikem je také nakažení se pohlavně přenosnou chorobou (Chmelík, 2003).

D. Barová prostituce

Tento druh je častý zejména ve větších městech. Vykonavatelkami jsou většinou ženy cizích národností, které však z velké části nevykonávají toto povolání dobrovolně. Coleman uvádí, že prostituující ženy zde mívají několik klientů během jedné noci a jejich výdělky slouží také k úhradě poplatků majiteli klubu.

E. Pouliční a silniční prostituce

Zde se jedná o jednu z nejnebezpečnějších a nejproblémovějších forem prostituce, ať už vzhledem k bezpečí samotné prostitutky, tak i klienta. Osoby takto poskytující pohlavní styk a jiné sexuální praktiky jsou většinou nízkého věku, sociálního statutu, intelektu i vzdělání. Poskytují své služby komukoli a kdekoli. Není výjimkou, že se jedná o ženy závislé na omamných látkách. Je zde také jedno z největších rizik přenosu pohlavně přenosných chorob např. syfilis, žloutenka nebo dokonce HIV. Ačkoliv tyto prostitutky obslouží mnohdy velké množství klientů za den, jejich výdělek je minimální, neboť z nich profitují zejména pasáci a kuplíři (Chmelík, 2003).

Trávníčková tuto kategorii dělí na dvě samostatné podskupiny. Na „šlapky“ pouliční a „šlapky“ silniční. **Šlapky“ pouliční** jsou většinou mladé dívky, které mnohdy ani nedosahují 18 let. Jedná se o dívky s nelehkou životní situací, které utečou z domu, z diagnostických ústavů nebo z dětských domovů. Nejsou vzdělané a většinou neumí žádný světový jazyk. Pohybují se v ulicích větších měst a od „šlapání chodníku“ si slibují snadný a rychlý přivýdělek. Na ulici nabízí rychlý, levný a anonymní sex. Mnohdy se bohužel stanou oběťmi sexuálních deviantů a agresivních zákazníků. **„Šlapky“ silniční** se nachází v pohraničí v místech bývalých hraničních přechodu zejména s Německem a Rakouskem. Během jedné noci (resp. směny) dokážou obsloužit i deset klientů. Sexuální praktiky většinou provozují v autech, v přírodě nebo v lepším případě v pronajatém hotelovém pokoji. Ani tato skupina si nepřijde na vysoké finanční

ohodnocení, neboť až 50% výtěžku musí odevzdat svým pasákům (Trávníčková in Sochůrek, 2001). U obou skupin se převážně jedná o Romky, Rumunky, Slovenky, Rusky, Ukrajinky a Bulharky (Žáková, 2008).

Trávníčková pak rozlišuje ještě další typy prostituce. **Příležitostné prostitutky**, kterými bývají vdané ženy nebo studentky z důvodu finančního přilepšení. **Nezletilé prostitutky**, nabízené svými rodiči či pasáky, proti své vůli. Často zde dochází k zneužívání i velice malých dětí. Dále **uspávačky**, které sexuální praktiky pouze přislíbí za účelem vylákání zákazníka a následně ho uspí a okradou. Zvláštní skupinou jsou tzv. **erosenky**, pracující v erotických a masážních salonech. Jde o příjemné, dobře upravené, čisté, většinou středně nebo vysoce vzdělané studentky, které musí vykazovat znalost cizích jazyků. Ne vždy u tohoto druhu prostituce dochází k samotnému pohlavnímu styku. Jedná se spíše o masáž erotických zón v některých případech i samotných genitálií. Poslední skupinou, kterou Trávníčková zmiňuje, jsou **kurtizány**. Jejich název nám prozrazuje, že se jedná o „luxusní společnosti“, které se vyznačují vybraným chováním, zdvořilostí, hezkým upraveným vzhledem aj. Mají velmi úzkou klientelu a mnohdy jsou vydržovány po delší dobu pouze jedním mužem. Jejich finanční příjem je jeden z největších a není výjimkou, že se pohybuje v desetitisících. U této skupiny je nízké riziko nakažení chorobou oproti výše uvedeným formám prostituce (Trávníčková in Sochůrek, 2001). Pro takto se vyznačující prostituující ženy se také používá název *glamours girl*.

Chmelík zmiňuje navíc tyto dvě samostatné kategorie. **Homosexuální prostituci**, která bývá poskytována chlapci okolo věku čerstvé dospělosti. Největší motivací těchto mladých mužů je získání slušné finanční odměny. Chmelík se domnívá, že tito jedinci většinou pocházejí ze sociálně slabých a rozvrácených rodin. Překvapivý je pak fakt, že objednateli nebo chcete-li klienty, bývají mnohdy muži kolem čtyřiceti let, kteří mají rodinu a děti. Tato forma bývá spojena s drogovou nebo alkoholovou závislostí. Často se také hovoří o vyšším riziku přenosu pohlavních chorob, především pak nemoci AIDS. A **transsexuální prostituti**, kteří se často dostávají na okraj společnosti právě z toho důvodu, že jsou transsexuály. Napříč tomu, že by chtěli být

zaměstnaní a vést „normální“ život, je jimi díky dnešní stigmatizující společnosti opovrhováno (Chmelík, 2003).

1.3.1 Dětská prostituce

Tato forma je nejvíce diskutovanou prostitucí v České republice, ale i ve světě. V moderní společnosti je pro drtivou většinu neakceptovatelná zejména z důvodů nejen morálních, ale také z hlediska fyzického a psychického vývoje dítěte, který je vlivem takového zneužívání dětí ohroženo po všech stránkách. Vzhledem k tomu, že jedinec v dětském věku není dostatečně vyvinutý pro to, aby si plně uvědomoval důsledky svého chování, těžko můžeme v souvislosti se sexuální službou za úplatu hovořit o dobrovolném rozhodnutí a jednání. Pozornost společnosti také směřuje k problému výroby a šíření dětské pornografie, kdy je dítě použito pro sexuální účely výměnou za peníze nebo jiné výhody. OSN dětskou prostituci dělí do tří skupin: na obchodování s dětmi, dětskou prostituci a dětskou pornografii (OSN, 1994).

V ČR se dětská prostituce rozmáhá po roce 1989, kdy se otvírají hranice a navyšuje se poptávka z okolních států (Německo, Rakousko aj.). Právě na území státních hranic je největší koncentrace dětí, které nabízejí sexuální služby. Pocházejí často z chudých rozvrácených rodin a k prostituci jsou nuceny. Pohybují se na benzinkách, zastávkách, parkovištích, kolem heren, restaurací či v městských parcích (Chmelík, 2003). Na závěr této kapitoly jedna přímá citace autorky Vaníčkové, která tématu dětské prostituce věnovala již několik publikací. „Dětská prostituce je odcizením dětství, ztrátou nejtěžší, která zanechává na osobnosti dítěte stigma, jehož rysy odpovídají věku, ve kterém dítě prodávalo svoje tělo“ (Vaníčková, 2005, s. 10).

1.4. Legislativní rámec prostituce

Napříč tomu, že se náš právní řád v současné době snaží řešit problematiku prostituce, nevznikl zatím zákon, který by samotnou prostituci upravoval. Ačkoliv je prostituce vnímána jako negativní sociálně patologický jev, její provozování není trestným činem. Postihovány jsou většinou pouze doprovodné negativní jevy, které s provozováním prostituce úzce souvisí (Chmelík, 2003).

Kolem poskytování sexuálních služeb za úplatu se neustále hovoří o tom, zda jsou prostituující osoby obětí, nebo své povolání vykonávají dobrovolně. U velké části žen se jedná o dobrovolné rozhodnutí. Vyjíždí za prací i za hranice a jsou si plně vědomy toho, že budou pracovat jako prostitutky. PhDr. Hana Malinová na konferenci v roce 2004 uvedla, že větším problémem je, že tyto ženy často musí pracovat v nepřiměřených podmínkách, poskytovat nadstandartní služby aj. (Novotná, 2004).

1.4.1 Typy přístupu k prostituci

Lidská společnost se s prostitucí musela vyrovnávat a byla zde snaha na ni právně reagovat. V historii jsou známy tři základní typy právní úpravy prostituce:

A. Systém represivní (prohibiční) prostituci dříve krutě trestal a odsuzoval, a i nyní se ztotožňuje s názory moralistů a striktně ji zakazuje. Trestá nejen samotné provozovatele, ale i osoby, které se účastní organizace prostituce nebo z ní pouze těží peníze. I když by se zdánlivě mohl tento systém zdát jako účinný, opak je pravdou. Pokud totiž existuje poptávka i nabídka, vždy je nalezena cesta k uspokojení obou stran. Prostituce se navíc vymyká jakékoli kontrole (Mitlöhner, 1999).

B. Systém regulační (reglementační) vychází z faktu, že prostituce je legalizována, ale je podřízena policejnímu (státnímu) dozoru. Poskytovatelé museli být registrováni a museli se podrobovat lékařským prohlídkám. Díky tomuto systému lze vytvořit částečně průhledné prostředí, neboť státy, které tento přístup aplikují, vynakládají nemalé úsilí

také na stanovení určitých podmínek, jako je minimální věk prostituujících osob, podmínky k provozování veřejných domů aj. Za nezbytné rovněž považují sexuální výchovu prostitutek i jejich klientů, poskytování poradenských služeb a již zmiňované lékařské prohlídky. Ruku v ruce jsou s tímto přístupem dobrovolné neziskové organizace, které napomáhají ve funkci systému. U nás v České republice například La Strada, Bílý kruh bezpečí nebo nejznámější Rozkoš bez rizika (Lenderová, 2002). Takto regulovaná prostituce funguje například v Rakousku, Holandsku, Švýcarsku nebo Maďarsku. Provozovatelé sexuálních služeb jsou v těchto státech kontrolováni přísnou státní kontrolou, prostitutky mají registraci a jsou pod sociální a zdravotní kontrolou (Prostituce - legalizovat, nebo kriminalizovat?, 2009)

C. Abolicionistický systém se vyznačuje tím, že klade důraz na výchovná opatření (Lenderová, 2002). Dle tohoto přístupu není prostituce ani regulována, ani stíhána, ale řeší spíše konkrétní jevy, které prostituci provázejí. Ty jsou pak postižitelné. Jedná se například o nucení k prostituci za vidinou zisku (kuplířství), obchod s lidmi (převoz za hranice za účelem prostituce) aj. Součástí abolicie je ještě tzv. kasernový systém, který se vyznačuje tím, že určuje místa, kde mohou prostitutky vykonávat své povolání.

1.4.2 Právní zakořenění prostituce

Současná právní úprava prostituce v České republice se ztotožňuje s aboličním přístupem. Aboliční přístup předpokládá, že provozování prostituce dospělých osob není zákonem postihnuto, ale ani schváleno. Sankce však dopadají na negativní jevy, které jsou s prostitucí úzce spjaty, jako je například nucení k prostituci, dětská prostituce, organizování prostituce, šíření pohlavních chorob a další. O samotné prostituci se však zákon nezmiňuje, proto platí ustanovení zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, že státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon (čl. 2 odst. 3 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, ve znění pozdějších předpisů), a dále, že každý občan může

činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá (čl. 2 odst. ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, ve znění pozdějších předpisů). Ze zákona tedy vyplývá, že nynější legislativa prostituci nezakazuje ani nepovoluje.

Šídlová (2013) píše o tom, že není známa celonárodní právní směrnice, která by definovala pojem prostituce a její provozování. Trestány jsou pouze její doprovodné jevy. O právních úpravách prostituce hovoří část zákona „č. 241/1922 Sb. O potírání pohlavních nemocí, ve znění zákona č. 158/1949 Sb. a zákona č. 88/1950 Sb., a to kromě jiného „zákaz zřizování a udržování nevěstinců“ (MVČR 2005, ZHMP, 2013).“ Avšak i přes to, že zákon hovoří o zákazu, je v ČR provozováno okolo 850 nevěstinců. „Majitelé těchto zařízení by mohli být stíháni pro trestný čin kuplířství podle § 189 trestního zákoníku č. 4/2009 Sb.“

I v tomto odvětví jsou majitelé podniků vynalézaví a znají mnoho cest, jak se vyhnout trestnímu postihu a nadále poskytovat sexuální služby. Nejčastěji majitelé, kteří mají živnost na ubytovací činnost, pokoje v nevěstinci pronajímají prostitutkám a ty jsou na oko zaměstnány na pozici barmanky, masérky nebo tanečnice. Majitelé se pak hájí, že to, co se děje za dveřmi pronajatých pokojů, není jejich starost. Další oblíbenou kličku popisuje Šídlová (2013) takto: „*Majitel podniku obvykle vlastní živnostenské oprávnění např. na pohostinskou činnost nebo provoz klubu s hudební produkcí (např. kabaret), pro niž má vyhrazeny prostory, a ostatní prostory označí za soukromé. Ztíží tím policii možnost kontroly soukromých prostor. Soukromé prostory majitel půjčuje svým „známým“ (sexuálním pracovnícím), které si do těchto prostor vodí své „známé“ (tedy zákazníky). O poskytování placených sexuálních služeb majitelé samozřejmě „nevědí“.* Za odvedenou práci jsou většinou prostitutky placeny hotově, neexistuje tedy žádná smlouva ani doklad. Nastane-li situace, že prostitutka nedostane zaplacení, nemá právní možnost domáhat se zaplacení.

1.4.2.1. Vybraná právní odvětví zabývající se prostitucí

A. Ústavní právo: Listina základních práv a svobod obsahuje články, které bývají v souvislosti s prostitucí nejčastěji porušovány např.:

- čl. 7 odst. 2 – nikdo nesmí být mučen ani podroben krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu
- čl. 9 odst. 1 – nikdo nesmí být podroben nuceným pracím nebo službám
- čl. 10 odst. 1 – každý má právo na to, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno
- čl. 14 odst. 1 – svoboda pohybu a pobytu je zaručena
- čl. 32 odst. 1 druhá věta – zvláštní ochrana dětí a mladistvých je zaručena
- čl. 36 odst. 1 – každý se může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu

B. Správní a přestupkové právo

C. Obchodní a živnostenské právo

D. Finanční právo

1.4.3 Trestné činy páchané v souvislosti s prostitucí

Jak vyplývá z předešlé kapitoly, problematika prostituce není v současné době na našem území komplexně řešena právním řádem. Lze říci, že je vnímána jako negativní sociálně-patologický jev, ale není zakázaná a není trestným činem. V České republice jsou postihovány pouze doprovodné jevy souvisící s prostitucí (Chmelík, 2003). Ty jsou zakotveny v Trestním zákoně, kde je stanovena trestní odpovědnost a sankce za protizákonné počiny související s prostitucí. Jedná se především o následující ustanovení Trestního zákona:

- trestný čin kuplířství (§ 204 TZ)
- trestný čin obchodování s lidmi (§ 232a TZ)

- zavlečení do ciziny (§ 233 TZ)
- omezování osobní svobody (§ 231 TZ)
- případné zbavení osobní svobody (§ 232 TZ)
- vydírání (§ 125 TZ)
- ohrožování mravnosti (§ 205 TZ)
- ohrožování výchovy mládeže (§ 217 TZ)
- ohrožování pohlavní nemocí (§ 226 TZ)
- šíření nakažlivé choroby (§ 189-192 TZ)
- nedovolená výroba a držení omamných a psychotropních látek a jedů (§ 187-188 TZ)
- šíření toxikomanie (§ 188a TZ)
- znásilnění (§ 241 TZ)
- loupež (§ 234 TZ)

V závěru lze tedy shrnout, že jediné zákonné normy, které problematiku prostituce v České republice právně upravují, jsou zákon č. 241/1922 Sb., o potírání pohlavních nemocí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (Trávníčková, 1995). Již od 90. let se diskutuje o právní normě, kterou by se dala prostituce důsledně regulovat. Důvodem je fakt, že současný právní systém neumožňuje efektivní postup proti negativním důsledkům prostituce.

1.5 Příčiny a následky prostituce

V současné době existují dle Urbana a Dubského (2008) tři teorie, které popisují důvody vedoucí k prostituci.

První je **biologizující teorie**, která hlavní příčinu hledá v biologických a genetických rysech člověka. Dále uvádí spojení prostitutivního chování se somatickými

poruchami např. hyperfunkcí ovaria. Snaží se konstituovat typ prostitutky podle tělesných znaků. Příčina z hlediska této teorie může být například zvýšená vzrušivost žen (resp. zvýšená touha po sexu).

Druhou teorií je **psychologizující teorie**, která je zaměřená na oblast sexuality a erotiky. Prostituce je dle jejich názoru důsledkem psychologické patologie nebo poruchy osobnosti. Předmětem jejich zkoumání jsou psychické vlastnosti, charakterové rysy, inteligence a hodnotová orientace prostitutek. Zajímá se o prostituující osoby zevnitř, o jejich individualitu, duševní vlastnosti, tělesné prožívání a také o to, zda měla na tyto osoby vliv minulost. Vliv může mít například pohlavní zneužívání dítěte, týrání manželky jejím manželem nebo duševní choroba. Někdy je za důsledek považována tradiční podřízenost ženy muži (Urban, Dubský 2008).

O sociální prostředí, ekonomický status, kulturu, módní trendy a jejich vliv na člověka se zajímá **sociologické teorie**. Příčiny vzniku sociálních deviací jsou vysvětlovány řadou teorií, mezi které spadá např. etiketizační teorie, subkulturní teorie, teorie anomie, situační teorie nebo teorie interakční. Některé teorie popisují prostituci jako druh sociální směny, ekonomický vztah mezi zákazníkem a prodávajícím. Za příčinu prostituce z hlediska sociologické teorie je tak považován například nedostatek peněz, dospívání v kriminálním prostředí, nedostatečné vzdělání nebo dokonce rozvod, který může mít za následek nedostatek finančních prostředků (Urban, Dubský 2008).

1.5.1 Motivace k prostituci

Zvěřina uvádí, že hlavní motivací prostituujících osob je motivace ekonomická neboli snaha o získání finančních prostředků formou prostituce. Za jakým účelem finanční prostředky potřebují je různé. Nejčastěji se jedná o studentky, matky samoživitelky, ženy, které dlouhodobě nemohou najít zaměstnání, ale nejsou výjimkou ani ženy od rodin. Zvěřina také udává spojení s tzv. heroinovou motivací, kde jde sice o

získání finančních prostředků, ale zejména za účelem aplikace drog (Zvěřina, in Dvořáková, Truhlářová, 2004).

Dle Matouška (2005) prostituční chování a motivace k němu, více postihuje dospívající dívky a mladé ženy, než dospělé a starší dámy. Důvody lze rozdělit na dvě skupiny. Z fyziologického hlediska a z hlediska psychologického, kdy jsou mladší dívky považovány za snadno ovlivnitelné, a tedy náchylnější k rizikovému chování.

Malinová (2005) vymezuje tři základní druhy motivace k prostitučnímu chování:

A. Motivace vnějším tlakem – do této kategorie spadají ženy a dívky, které byly k této práci nuceny okolnostmi a okolím. Jedná se zejména o dívky, které utečou z dětského domova nebo odejdou v osmnácti letech a nemají žádné zázemí ani peníze. Dále ženy, které byly v minulosti ponižovány, bylo na nich pácháno násilí, prožily dětství v chudobě nebo také ženy, které jsou čerstvě rozvedeny. Zde se jedná o takové případy, kdy žena zůstane sama s dětmi a stane se samoživitelkou. Nemá dostatečné finanční prostředky na živobytí a zajištění svých dětí, a tak se rozhodne pro tento způsob obživy.

B. Motivace vlastní potřebou- sem patří ženy, které mají kladný vztah k sexu, provozují ho často, střídají partnery a sex se stává jejich koníčkem. Takové ženy pak často začnou uvažovat nad tím, že by si za sex mohly brát peníze. Spouštěcím bodem může být setkání s osobou, která prostituci již praktikuje.

C. Motivace racionální úvahou- kam spadají ženy, které racionálním uvažováním dojdou k závěru, že je prostituce běžná práce při které si mohou vydělat slušné peníze. Takto uvažují zejména studentky, homosexuálně zaměřené prostitutky nebo také ženy s malými dětmi, které hlavní výhodu vidí v možnosti pracovat v noci a pracovní dobu si určit dle svého.

Vaníčková (2007) zmiňuje i jiné druhy motivace, které mohou vést k rizikovému chování v oblasti prostituce. Jedním z nich může být například touha po majetku, slávě

a moci, kde je hlavním motivem ženy vydělat si peníze na věci, které nikdo jiný v okolí nemá. Do této skupiny spadají i děti, které mají sice komfortní rodinné prostředí, ale mají potřebu vyrovnat se vrstevníkům. Chtějí si koupit luxusní oblečení, telefony nebo jiné. Takové děti často trpí deprivací nebo jen touží po dobrodružství a zábavě. Dalším druhem je touha po dobrodružství a zábavě. V tomto případě se žena snaží vyniknout mezi ostatními a chce tím dát najevo, že je lepší než ostatní.

Dubský a Urban uvádí ještě situaci, kdy je motivací žen získání pracovní pozice, povýšení nebo profesního uznání. Mnohdy se také vyskytuje situace, kdy je prostituce formou pomsty partnera, zklamaného láskou nebo nevěrou (Dubský, Urban, 2008).

1.5.2 Příčiny prostituce

Příčin, které mohou vést k prostituci, je opravdu mnoho. Od vrozených psychických nedostatků žen, nízkého vzdělání, nedostatku výdělku při studiu nebo na mateřské, nedostatečné nabídce práce, přes touhu po dobrodružství, rozšiřující se sex turistiku až k nevhodnému rodinnému prostředí, domácímu násilí nebo výkonu prostituce příkazem či pod nátlakem (Urban, Dubský 2008).

Kraus (1998) uvádí, že příčiny sociálních deviací, mezi které patří i prostituce, lze rozdělit na endogenní a exogenní. Mezi endogenní patří takové faktory, s kterými se rodíme. Dá se tedy říct, že se jedná o genetické předurčení. Urban a Dubský (2008) mezi endogenní faktory řadí biologické vlivy, kterými jsou například nadbytek hormonů nebo vrozené vývojové vady, a psychické vlivy jako například nedostatek pocitu lásky, poruchy osobnosti, porucha vztahu dítěte. Druhou skupinou jsou exogenní faktory, které se dále dělí na faktory minulosti a na faktory přítomnosti.

1.5.2.1 Faktory minulost

Do této kategorie patří takové faktory, které ovlivňovaly osobnost člověka během dětství a dospívání.

Nejvýznamnějším je rodina, neboť právě zde probíhá primární socializace jedince. Hlavní funkcí rodiny je funkce **socializačně výchovná**. To znamená, že rodina by měla předat jedinci různé hodnoty, učí ho způsobům chování ve společnosti, hrát sociální role. Pokud bude matka dítěte prostitutka a bude uznávat hodnotu rychlého výdělků pomocí prodeje sebe samotné, bude tyto hodnoty předávat i svým potomkům. Další funkce je **emocionální**. Rodina by měla jedinci dát pocit bezpečí, lásky a jistoty. V dnešní době je ale mnoho dětí po této stránce zanedbáváno. To může dle Skopalové (2000) vést k vyhledávání citového zázemí v jiných sociálních skupinách, většinou deviantně jednajících. Dále by rodina měla zabezpečit svému dítěti ochranu před zimou, hladem, nemocí, cizími lidmi aj. Měla by uspokojit základní biologické, hygienické a zdravotní potřeby. Tato funkce se nazývá funkcí **ochrannou**. Jedlička a Kořa (1998) zmiňují, že mnohdy rodina tuto funkci nesplňuje. To může vést až k útěku z domova a následné snaze dítěte, vyhledat si tyto jistoty a potřeby samo. Ocitne se na ulici a musí se o sebe samo postarat. Na obživu si začne vydělávat většinou krádežemi, žebráním, nebo prostitucí.

Druhou nejdůležitější skupinou jsou dle Přadky (2004) vrstevníci. Ti mají na jedince největší vliv zejména v období dospívání a puberty. Dle Matouška a Kroftové (1998) vliv vrstevníků umocňuje situace, kdy děti pochází z dysfunkčních rodin. Upozorňují také na to, že je důležité, v jakých vrstevnických skupinách se dítě nachází. Bude-li například v takové skupině, která tráví volný čas v barech a hernách, může nastat situace, že brzy vyčerpá finanční prostředky a bude nuceno si je obstarat. Jednoduchým způsobem se pak mohou jevit krádeže nebo prostituce. Je tedy zřejmé, že vrstevnické skupiny ovlivňují vývoj jedince. Vliv však může být nejen negativní, ale i pozitivní.

1.5.2.1 Faktory přítomnosti

Za faktory přítomnosti považujeme takové faktory, které momentálně ovlivňují chování a jednání jedince. Mezi tyto faktory patří ekonomická situace a aktuální hodnotové zaměření člověka. Ve většině zemí světa je špatná ekonomická situace nejčastější příčinou prostituce.

Vaníčková (2005) za nejrizikovější kombinaci považuje, střetne-li se ekonomická chudoba a svět bohatých. Příkladem jsou česká pohraničí. Zde je velká koncentrace prostituujících osob vzhledem k faktu, že Němečtí nebo Rakouští klienti mají dostatečné finanční prostředky, aby mohli velkou nabídku služeb využít. Proto se právě v pohraničí vyskytuje nejvíce erotických klubů a prostitutek na ulici. Druhým příkladem je hlavní město, kde je velká koncentrace bohatých potencionálních klientů. Ale rizikový není jen život v pohraničí.

Malinová (2005) píše, že do špatné ekonomické situace se často dostanou matky samoživitelky, které potřebují zajistit sebe a rodinu. Nebo studentky na vysoké škole, které si musí vydělat na studium. Pro oba typy je prostituce vhodná z toho důvodu, že za krátkou dobu si mohou vydělat poměrně velkou částku.

Dalším faktorem je hodnotové zaměření jedince. Podle Večeři (2004) je důležité rozlišovat dlouhodobou hodnotovou orientaci a aktuální hodnotovou orientaci. V prvním případě můžeme mluvit také o hierarchizovaném žebříčku hodnot, který má vliv na prožívání a chování jedince. Jeho základem jsou životní cíle, přání a hodnoty.

Novotný udává příklad, že pokud bude jedinec orientován především na materiální hodnoty, je ochoten podstoupit k dosažení cíle téměř cokoliv a k obstarání finančních prostředků je ochoten dojít i skrz prostituci (Novotný, 2006).

1.5.3 Následky, důsledky a rizika prostituce

S prostitucí a prostitučním chováním je spojováno mnoho negativních následků a také mnoho rizik. Podle oblasti lze následky rozdělit do tří skupin. Na zdravotní, sociální a psychické následky.

Ze zdravotního hlediska je nejčastějším rizikem přenos pohlavních chorob. Nejvíce ohroženou skupinou jsou mladiství a děti, vzhledem k jejich nezkušenosti, naivitě a sklonu k podceňování tohoto rizika. Pohlavně přenosné choroby lze dle WHO dělit na bakteriální, virové a parazitární. Nyní je více jak 30 nemocí, které jsou mezinárodně označovány jako sexuálně přenosné nemoci. Z medicínského hlediska se tyto nemoci dělí do tří skupin. Za klasické pohlavní choroby je považována kapavka, příjice, měkký vřed a čtvrtá pohlavní nemoc. Tyto nemoci podléhají zákonným opatřením a epidemiologickému hlášení, protože jejich včasné podchycení napomáhá k zastavení šíření nemoci. Mezi ostatní sexuálně přenosné nemoci se řadí záněty močové trubice (chlamydiové infekce), kvasinkové záněty, virová onemocnění (herpes virus, viry hepatitidy typu B a C). Třetí samostatnou skupinou je virus HIV. Za jeden z nejčastějších sociálních následků prostituce je považován tzv. sociální exkluze neboli přetrhání vazeb s okolím a následné vyloučení ze společnosti. Často také dochází k rozvratu rodiny a někdy k úplné ztrátě rodiny. Prostitující osoby se mnohdy dostávají do stresových situací. Jsou u nich evidované časté deprese, které mohou vést až k sebevražednému chování, zvláště například po zkušenosti se sexuálním násilím. Prostituce bývá také často spojována se závislostí na drogách. Ty jsou užívány pro jejich povzbuzující účinek nebo naopak k potlačení bolesti. Z druhé strany lze pozorovat drogu jako donucovací prostředek k prostituci. Drogově závislí jsou ochotni pro drogu udělat mnoho. Vaníčková (2007) jako další sociální dopad zmiňuje, že prostituce je spojována s kriminální aktivitou. Jako příklad uvádí nejen okrádání klientů, ale i vydírání a dealerství.

Psychické problémy jsou třetí skupinou následků prostituce. Podle Matouška (2008) však není výjimkou, že se jedná spíše o její samotnou příčinu. Psychické následky prostituce lze shrnout do několika oblastí. Jedná se například o oběti násilí, sociální trauma, dlouhodobý stres a s tím související posttraumatická stresová porucha, suicidálním chování, drogové závislosti, psychické stigma, marginalizace a migrace neboli postupné odsouvání na okraj společnosti, již zmíněné vyloučení ze společnosti nebo sexuální poruchy a poruchy zdraví (Vaníčková, 2007).

1.6 Sociální prevence prostitučního chování

Prevenici lze popsat jako snahu o předcházení nežádoucích jevů. Jejím cílem je realizovat takové opatření, aby pozitivně působilo na jedince ohroženého patologickým jevem a aby se předešlo negativním důsledkům. Aby opatření bylo účinné, je zapotřebí nežádoucí jev důkladně analyzovat, popsat, poznat příčiny vzniku apod. V užším slova smyslu ji lze rozdělit např. na prevenci mládeže před negativními jevy a před negativními sexuálními praktikami, na prevenci kriminality, prevenci sociálních dopadů aj. (Chmelík, 2003).

Matoušek (2003) se zaměřuje na zmírnění negativních důsledků prostituce. Prevenici dělí do několika skupin:

- prevenci pohlavně přenosných infekcí
- prevenci sociálního propadu
- prevenci kriminality
- prevenci závislostí
- všestranné pomoci při vytváření vlastní rodiny, rodinného a společenského zázemí.

Chmelík (2003) rozděluje prevenci podle obsahového zaměření na prevenci **generální**, která využívá preventivního účinku trestu. Na prevenci **sociální**, jež

představuje aktivity, které ovlivňují proces socializace a aktivity, zaměřené na změnu nepříznivých společenských a ekonomických podmínek, které lze považovat za klíčové příčiny páchaní trestné činnosti. Třetí je prevence **situační**, která se zabývá místem a předešlými okolnostmi typickými pro určité druhy trestných činů. Důležité je tedy odstranit příležitosti, podmínky a situace, které by mohly vést pachatele k protiprávnímu jednání.

Nejznámějším a nejvíce používaným dělením prevence je však na primární, sekundární a terciální. **Primární prevence** je zaměřená na celé obyvatelstvo a jejím cílem je, aby nežádoucí jev vůbec nenastal. Směřuje tedy do budoucna. Napomáhá tomu například legislativa, která by měla být postavena tak, aby chování jedinců pozitivně ovlivňovala. **Sekundární prevence** je adresována rizikovým skupinám obyvatel. Zaměřuje se tedy například na děti a mladistvé ze špatného sociálního prostředí. Často se jedná o děti alkoholiků, narkomanů, prostitutek aj. **Terciální prevence** je orientována na kriminální recidivu a její předcházení (Novotný, Zapletal 2001). Jejím cílem je zabránit recidivě, potlačit stávající traumata a poskytnout odbornou pomoc při znovu začlenění do společnosti.

1.6.1 Primární, sekundární a terciální sociální prevence

Cílem **primární prevence** je předcházet a potlačit nežádoucí sociálně patologické jevy. Snaží se předejít delikventnímu chování u rizikových skupin obyvatelstva, které se prozatím nedopustily chování, jež by porušovalo sociální a právní normy, ale jsou zde viditelné určité znaky, na jejichž základě lze usuzovat, že by se později mohly takového chování dopustit (Jedlička, 2004). Primární prevence se z tohoto důvodu zaměřuje zejména na komplexní výchovu jedince a to nejlépe na děti a mládež, na prostředí ve kterém žijí, na sociální vztahy. Jedinec je ovlivňován vychovatelem (učitel, rodič, starší sourozenec aj.) a prostředím, ve kterém vyrůstá a utváří si svou osobnost (Chmelík, 2003).

Cílem primární prevence je například snaha o vytvoření vhodných podmínek k navození plnohodnotných vztahů, pozitivní podněcování sexuality, využití hromadných sdělovacích prostředků, poskytování odborných článků a pořadů, které se podílí na zvýšené informovanosti a osvětové činnosti v oblasti bezpečného sexu a předcházení pohlavně přenosných chorob (Rybka, 2012).

Je také důležité sledovat socioekonomický ukazatel rodiny a snažit se o snížení míry chodby. Neboť jak zmiňuji výše, ta je jednou z nejčastějších příčin prostituce.

Sekundární prevence se odlišuje tím, že je již zacílena na určitou skupinu, kde jsou viditelné známky sociálně patologického jednání/chování. V oblasti prostituce je nejdůležitější naleznout rizikové skupiny a rizikové životní situace, které by mohly vést k prostituci. U dětí a mládeže se jedná o osoby vedené v registru orgánu sociálně-právní ochrany dětí (zanedbávané, zneužívané děti, děti ulice apod.) a o rizikové rodiny, kde se vyskytuje alkoholismus, drogy, projevy domácího násilí nebo prostituce.

Základní složkou sekundární prevence je včasné poskytnutí poradenství a sociální péče osobám, ohroženým patologickým chováním. Taková péče může být poskytnuta v poradenských centrech, neziskových, občanských a charitativních organizacích, v léčebném zařízení, krizových centrech, pedagogicko-psychologických poradnách, psychoterapeutických centrech, poradnách pro rodinu apod. (Rybka, 2012).

Úkolem **terciární prevence** je zabránit recidivě, potlačit stávající traumata a odborně pomáhat při začleňování zpět do společnosti. Z toho vyplývá, že je zaměřena na osoby, které již propadly sociálně patologickému chování. Nejdůležitější je vymýtit kriminalizující faktor tzv. oběti, změnit a vytvořit vhodné sociokulturní prostředí a snažit se o nastavení ekonomické samostatnosti. To vše však musí být ve vlastním zájmu osob, kterým je a chce být pomáháno (Chmelík, 2003).

1.6.2 Státní orgány a nevládní instituce v programech prevence prostituce

V oblasti prevence hraje nejdůležitější úlohu stát a nevládní organizace. Hlavním státním subjektem, zabývajícím se sociálně patologickými jevy je Ministerstvo vnitra ČR a jeho odbor prevence kriminality. Jeho posláním je najít a rozdělit finanční prostředky státním i nestátním organizacím, které se zabývají prevencí (Holanová, 2007). Dalším subjektem je Ministerstvo mládeže a tělovýchovy ČR, které se podle Programu sociální prevence a prevence kriminality zabývá primární prevencí ve školách. Sekundární prevenci, zaměřenou na rizikové jedince a jejich rodiny a okolí, má na starosti Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR. V oblasti prevence však nemůžeme opomenout ani Ministerstvo zdravotnictví ČR a Ministerstvo spravedlnosti ČR (Matoušek, Kroftová 1998).

Druhou skupinou jsou zmíněné nevládní organizace. Ty jsou orientovány nejen na práci v terénu, provozování krizových telefonních linek, poskytování následné péče, prostituci provozovanou v klubech ale i na poskytování sociální, poradenské a právní pomoci prostituujícím osobám zejména obětem obchodování s lidmi nebo násilné trestné činnosti. Tyto nevládní neziskové organizace jsou z části financované státem (Chmelík, 2003). Patří sem např.:

- **Projekt Šance**, který vznikl za účelem vytvoření preventivního a humanitárního programu pro sexuálně zneužívané děti a mládež a pro osoby, které se stali obětí obchodování s lidmi.
- **La Strada ČR** je jedna z nejznámějších nestátních neziskových organizací, která byla založena již v roce 1995. Jedná se o mezinárodní sdružení, které působí v několika zemích Evropy. Jejimi hlavními službami jsou bezplatná pomoc a podpora, poskytovaná obětem obchodu s lidmi a lidem nuceným k prostituci.
- **Charita Česká republika**

- **Rozkoš bez rizika** je nezisková organizace, která se zaměřuje zejména na prostituuující osoby. Zajímavé je, že kromě pevných stanoišť např. v Praze a v Brně, má Rozkoš bez rizika i pojízdne vozidlo (sanitku), se kterým vyhledává rizikové oblasti, kde pomáhá prostitutkám na ulici i v klubech.

2. CÍL PRÁCE A VÝZKUMNÉ OTÁZKY

Cíl bakalářské práce:

Zjistit subjektivní vnímání důvodů, které vedly vybrané sexuální pracovnice k prostituci a vytvořit návrh možného modelu sociální práce s touto skupinou.

Výzkumné otázky:

Výzkumná otázka 1.: Jaké důvody vedly vybrané sexuální pracovnice k rozhodnutí žít se prostitucí?

Výzkumná otázka 2.: Jaké motivy měly sexuální pracovnice k tomu, aby se začaly žít prostitucí?

Výzkumná otázka 3.: Jaké situace mohly během života ovlivnit osobnost žen natolik, že došlo k prostitučnímu chování?

3 METODIKA PRÁCE

3.1 Použitá metodika

Pro praktickou část bakalářské práce byla použita kvalitativní výzkumná strategie. Cílem kvalitativního výzkumu je porozumět lidem a jejich životním příběhům, soustředit se na svět osob a události, které jejich svět ovlivňují. Zjištěná data pak lze shromažďovat ve formě audio nahrávek, poznámek, vlastních komentářů, fotografií, ale i dokumentů a úryvků z knih, které nám pomáhají přiblížit se životu zkoumaných respondentů (Hendl, 2008).

Techniky sběru dat

V práci byla ke sběru dat použita metoda polo-strukturovaného rozhovoru (příloha č. 1) a anketa (příloha č. 2). **Anketa** posloužila k získání základních informací o respondentkách, jako je například věk, rodinný stav, vzdělání. V druhé části lze ale najít i otázky, týkající se legalizace, lékařských prohlídek nebo sociální práce. Anketa byla provedena nad rámec techniky polostrukturovaného rozhovoru a její využití shledávám v možnosti využít získané informace v následujících potencionálních výzkumech. Z ankety byly vytvořeny přehledové tabulky.

Polostrukturovaný rozhovor je v literatuře označován jako „střední cesta“ mezi dotazníkem a volným rozhovorem. Vyznačuje se na jedné straně předem připravenou osnovou, na straně druhé však nabízí velkou pružnost během procesu získávání informací. Otázky jsou jednoduché a jsou formulované tak, aby se odpovědi týkaly daného problému. Otázky umožňují probandovi svobodně odpovídat bez toho, aby byly nějakým způsobem ovlivňovány jejich odpovědi. Zároveň podněcuje probanda k rozsáhlejšímu odpovědím (Hendl, 2008).

Rozhovory byly nahrávány a následně byla provedena **transkripce**. V prepisech byly pozměněny nebo vynechány pasáže, které by měly vliv na zachování anonymity

respondentek. Vynechané jsou i slovní výplně, nazývané také jako parazitní slova. Na základě polostrukturovaného rozhovoru byly vypracovány **kazuistiky** všech respondentek.

3.2 Výzkumný soubor

Výzkumný soubor tvořilo šest respondentek, které v kazuistikách i v tabulkách většinou vystupují pod přezdívkou nebo upraveným jménem. Všechny pracují v erotickém klubu blízko Kutné Hory. Majitel klubu si nepřál název klubu zveřejnit, pro další použití bude používán název smyšlený: Klub Paříž. Parametrem pro výběr respondentek byla ochota respondentek zodpovědět položené otázky a zúčastnit se výzkumu a fakt, že se dotazovaná žena žije nebo si přivydělává poskytováním sexuální služby za úplatu. Ženy byly vybírány metodou samo výběru, která je založena na dobrovolném zájmu zapojit se do výzkumu. Výhodou pro mne bylo, že se osobně znám s jedním barmanem v Klubu Paříž. Ten předem sdělil ženám, že přijdu a vysvětlil jim, že se jedná pouze o výzkum vysokoškolské studentky a že veškeré údaje budou anonymní.

Tabulka č. 1: Charakteristika výzkumného souboru

	VĚK	NÁRODNOST	VZDĚLÁNÍ	POČET DĚTÍ	JAK DLOUHO PROSTITUTKOU?
KAMILA	28 let	česká	středoškolské	1	3,5 roku
LUCKA	23 let	slovenská	středoškolské	0	2 roky
ELIZABETH	35 let	ukrajinská	středoškolské	2	3 roky
IVETH	32 let	česká	středoškolské	2	8 let
MICHAELA	28 let	slovenská	vyučená	0	1,5 roku
LILI	25 let	česká	studující VŠ	0	2 roky

3.3 Analýza získaných dat

Provedené rozhovory byly přepsány a následně analyzovány technikou otevřeného kódování. Příběhy byly rozebrány a pečlivě prozkoumány. Následně byly jednotlivým částem, větám nebo slovům přiřazovány kódy. Sepsané existující kódy byly poté rozděleny do kategorií podle příslušnosti ke stejnému jevu.

Základní analytickou linkou je příběh respondentek od raného dětství až po současnost. V závěru se vyskytují také výpovědi, týkající se budoucnosti prostituuujících žen. Tento příběh byl proveden technikou „vyložení karet“. Švarčíček a Šed'ová uvádí, že technika vyložení karet je jednou z nejjednodušších nadstaveb otevřené kódování. Podstatou je: „*že výzkumník vezme kategorizovaný seznam kódů, kategorie vzniklé skrze otevřené kódování uspořádá do nějakého obrazce, či linky a na základě tohoto uspořádání sestaví text tak, že je vlastně převyprávěním obsahu jednotlivých kategorií*“. Zároveň zmiňují, že není nutné, by byly použity všechny kategorie, které při kódování vznikly. Autor je pak vybírá například na základě toho, do jaké míry se vztahují k výzkumné otázce (Švarčíček, Šed'ová, 2007, s. 226).

4. VÝSLEDKY

Tato kapitola byla vzhledem k více metodám získávání i analýzy dat rozdělena do tří podkapitol:

V první podkapitole jsou interpretovány výsledky ankety. Odpovědi respondentek na všechny otázky z ankety byly vloženy do dvou tabulek.

V druhé podkapitole jsou uvedeny kazuistiky prostituujících žen, které byly utvořeny na základě informací, získaných během polo-strukturovaných rozhovorů a informací z ankety. Kazuistiky v sobě mají pro lepší orientaci zakomponované otázky z rozhovoru.

Podkapitolu třetí tvoří příběh, proveden technikou „vyložení karet“. Základní analytickou linkou příběhu je život respondentek od dětství, přes dospívání až po současnost. V závěru se vyskytují také výpovědi, týkající se budoucnosti prostituujících žen. V příběhu jsou vytaženy citace respondentek, které se nějakým způsobem týkají výzkumné otázky nebo na ni odpovídají. Příběh doplňují citace autorů, kteří se touto problematikou zabývají.

4.1 Anketa

Hlavním významem ankety bylo, aby posloužila k získání základních informací o respondentkách, jako je například věk, rodinný stav, vzdělání, počet dětí a jiné. V druhé části ankety lze ale najít i otázky, týkající se legalizace, lékařských prohlídek nebo sociální práce. Anketa byla provedena nad rámec techniky sběru dat pomocí polo-strukturovaného rozhovoru. Avšak její využití vidím nejen v sumarizaci základních informací o respondentkách, ale shledávám ji jako využitelnou v následujících potencionálních výzkumech. Z ankety byly vytvořeny přehledové tabulky. Anketu naleznete v přílohách pod přílohou č. 2.

Tabulka č. 2 Anketa část první

	věk	dosažené vzdělání	rodinný stav	Počet dětí	dosažené vzdělání rodičů		rodina úplná/neúplná	prostitující		Důvody vedoucí k prostituci?
					matka	otec		od? (věk)	jak dlouho?	
Iveth	32 let	středoškolské	rozvedená	2	střední	vyučen	úplná	24 let	8 let	finance
Elizabeth	35 let	středoškolské	rozvedená	2	střední	střední	úplná	32 let	3 roky	finance
Lili	25 let	studující VŠ	svobodná	0	střední	vysokoškolské	neúplná	23 let	2 roky	zvědavost, finance
Michaela	28 let	vyučena	svobodná	0	vysokoškolské	vysokoškolské	úplná	26,5 let	1,5 roku	finance
Lucka	23 let	vyučena	svobodná	0	nevím	nevím	neúplná	21 let	2 roky	zvědavost
Kamila	28 let	středoškolské	svobodná	1	vyučena	středoškolské	neúplná	25 let	3,5 roku	finance

Tabulka č. 3 Anketa část druhá

	Plátce soc. a zdrav.poj. ?	Souhlas s legalizací?	Dávky soc. podpory?	Chráněný sex?	Pravidelné lékařské prohlídky?	Oslovení kvůli ukončení provozování prostitute?	Nabídka pomoci? jiné práce?
Iveth	Ano	ne	ne	ano, vždy	ano	ne	ano
Elizabeth	Ano	ne	ne	ano, vždy	ano	ano	ano
Lili	Ne	ne	ne	ano	ano	ne	ne
Michaela	Ano	ne	ne	ano	ano	ano	ano
Lucka	Ano	ano	ne	ano	ano	ne	ne
Kamila	Ano	ano	ne	ano	ano	ne	ne

- Věkový průměr vybraných respondentek činí 28 let. Nejmladší z dotazovaných žen je 23 let, nejstarší 35 let.
- Pouze jedna má téměř dokončené vysokoškolské vzdělání. Oproti tomu tři ze šesti mají středoškolské vzdělání zakončené maturitou.
- Čtyři z respondentek jsou momentálně svobodné, dvě nejstarší ženy jsou rozvedené. Dvě z dotazovaných mají dvě děti. Jedna má jedno dítě. Ostatní jsou bezdětné.
- Tři z dotazovaných žen v anketě uvedly, že pochází z úplné rodiny.
- V průměru se žíví prostitucí 3,3 roku. Nejdéle paní Iveth, která prostituuje osm let. Nejkratší dobu z dotazovaných se prostitucí žíví slečna Michaela, jeden a půl roku.
- Pět z šesti dotazovaných uvedlo jako důvod, vedoucí k prostitučnímu chování finance.

4.2 Kazuistiky

Slečna Kamila

Kamile je 28 let a pochází ze středních Čech. Je české národnosti. Nejvyšším dosaženým vzděláním je střední, úspěšně zakončené maturitou na ekonomické škole. Je svobodná a má jednu dceru, které je 8 let. S otcem dcery se nevidají a nedostává ani žádné alimenty.

Její matka je vyučenou švadlenou a otec vystudoval střední průmyslovou školu zakončenou maturitou. Rodiče nežijí ve společné domácnosti, protože se rozvedli, když Kamile bylo 10 let. Má bratra, který je o dva roky starší a žije v Praze. Ani s bratrem ani s otcem se moc nevidá. Kamila říká, že s matkou sice nemá příliš blízký vztah, ale pomáhá jí s hlídáním a výchovou osmileté dcery.

Jako prostitutka pracuje již 3 roky a 6 měsíců. Tedy od 25 let. S prostituční kariérou začala z důvodu nedostatku financí. Je plátcem sociálního i zdravotního pojištění a nepobírá žádné sociální dávky.

Kamila na mě působí klidně a docela vyrovnaně. Je štíhlé středně vysoké postavy. Ještě není převlečená do pracovního oděvu a možná proto na mne působí jako úplně normální mladá maminka s trochu výrazným make-upem. Je komunikativní, chytrá, milá a usměvavá.

Jaké životní situace mohly prostituující ženu ovlivnit, jak by popsala své dětství, dospívání, dobu studia?

Jak byste popsala své dětství? V jakém prostředí jste vyrůstala?

Moje dětství nebylo ničím zvláštní. S celou rodinou jsme žili na malém městě v bytě na sídlišti. Z dob, kdy jsem chodila do školy, si moc nepamatuji. Měla jsem několik kamarádek ze sídliště, se kterými jsme se později sešly i na základce. S bráchou jsem vycházela dobře. Byl o dva roky starší a tak mne měl mnohdy na starosti. Táta chodil hodně do práce a vracel se domů pozdě. Matka byla v tu dobu nezaměstnaná. Až zpětně jsem se dozvěděla, že občas popíjela víc, než by bylo zdravo. Řekla bych ale, že to na ní nebylo nějak zvlášť znát. Někdy nám třeba vynadala zbytečně ale jinak se o domácnost i o nás starala dobře. Na základce jsem docela prospívala, nikdy jsem sice nebyla

jedničkářka, ale až do devítky jsem chodila do školy poctivě a ráda. Myslím ale, že se na mne podepsal rozvod rodičů, táta si našel jinou ženu a opustil nás. Tenkrát to bylo docela těžký, brácha se pomalu dostával do puberty, lajdačil občas se toulal po sídlišti. Na mě se to zase podepsalo ve škole. Mamka v tu dobu pracovala jako prodavačka, takže jsme sice nějaké příjmy měli, ale za moc to nestálo. Ještě trochu víc se to zhoršilo na střední, kde jsem začala kolem druháku lajdačit i já. Měly jsme takovou partičku holek, kouřily jsme, občas jsme popíjely, prostě jsme se tak poflakovaly po sídláku.

Jaký vztah jste měla s rodiči?

S mamkou jsem měla vždy takový obyčejný nijak vřelý vztah. Moc jsem se jí nesvěřovala, dělala jsem si, co chci, nebrala jsem ji jako autoritu. A s tátou? Od té doby, co od nás odešel, jsme se moc nevidali. Já jsem o to nestála, měla jsem mu to za zlý.

Jak a s kým jste trávila volný čas, měla jste nějakou partu?

Jak jsem už říkala, obyčejné dítě sídliště. Nefetovali jsme nebo tak, prostě jsme se jen tak potloukali, povídali, občas zašli do hospody.

Mohla byste mi popsat období vašeho dospívání, osamostatnění se, první práce atd. až po první zkušenost s prostitucí?

Po střední jsem pracovala jako prodavačka v obchodě s oblečení. Zamilovala jsem se do kluka, který se přistěhoval k nám do města. Byla to první láska jako hrom. Vše jsme chtěli rychle, osamostatnit se, odstěhovat se, žít spolu...A tak se taky stalo. Pronajali jsme si byt, kde jsme spolu žili. Ze začátku bylo vše super, ve 20 letech jsem otěhotněla a narodila se nám dcera. Přítel chvíli po narození dcery přišel o práci a novou si moc nehledal. Povaloval se doma, začal být protivný, chodil do hospody, na bedny a tak. Jednoho dne jsem vyzvedla malou ve školce, přišla domů a on tam nebyl. Už jsem ho neviděla. Sice jsem se ho pokoušela dohnat po telefonu, ale vypadalo to, že odešel i z města, telefon byl vypnutý. Měla jsem na něj vztek, přestala jsem ho hledat.

Dcerka byla ještě malá a tak bylo náročný skloubit práci s péčí o dítě. V tu dobu jsem trochu obnovila kontakt s mamkou. Pomáhala mi s tím, že malou občas pohlídala, když jsem musela být v práci do večera. Náklady na byt a na dítě ale byly docela velký a z platu prodavačky se to nedalo utáhnout. Začala jsem se tedy koukat po nové práci. No a na inzerát jsem našla tohle. Od té doby tu pracuji.

Co bylo motivem, který přivedl ženu k prostitučnímu chování?

Jak byste nyní stručně popsala svůj život, životní situaci?

Teď? Žiju se svou dcerou v bytě v městečku kousek od města, kde jsem vyrůstala a kde žije mamka. Peníze si nějaké vydělám, takže to zvládáme dobře. Malou vozím mamce, než jdu do práce. Někdy si pohlídneme děti navzájem s holkami.

Mamka samozřejmě neví, co dělám. Myslí si, že pracuju v baru. Dojíždím do města vzdáleného asi 20km. Docela se divím, že se to ještě mamka nedozvěděla. Už jsem tu párkrát viděla lidi, které tak na dálku znám, ale nosím paruku a jsem výrazně nalíčená, takže mě zatím nikdo nepoznal. Nikdy se nejednalo o někoho blízkého. Ale i tak se těmto klientům vyhýbám.

Vzpomenete si, kdy a z jakého důvodu jste poprvé začala uvažovat o poskytování sexuálních služeb? Co Vás motivovalo? Jak jste se cítila první dny v „nové práci“?

Jak už jsem říkala, důvodem byly peníze. Hlavně peníze. Na první den si vzpomínám jako by to bylo včera. Byla jsem strašně nervózní, že to nezvládnou, že bude klient chtít něco, co mu nechci dát. Nakonec to bylo ale docela v pohodě.

Jaký byl Váš život krátce před tím, než jste se rozhodla žít se prostitucí?

Těsně před tím, než jsem si našla tuhle práci, jsem se nacházela na hranici zoufalosti. Neměla jsem peníze, dlužila jsem nějaké peníze kamarádce. Nebyla jsem na tom sice tak blbě, abych neměla třeba kde bydlet, ale i tak jsem se necítila vůbec dobře. Dceru jsem vídala jen málo, lítala jsem z práce do práce.

Měla jste někdy jiné zaměstnání? Jaké?

Delší dobu jsem pracovala jako prodavačka, asi rok v potravinách a potom asi 2 roky v obchodě s oblečením. Mezi tím občas nějaké brigády, co se dalo.

Máte rodinu, děti, manžela, přítele?

Mám jednu dceru, nemám manžela a ani přítele. Jednoho jsem měla asi půl roku, ale nelíbila se mu moje noční práce v „baru“. Já bych sice ráda měla vztah, abych na to nebyla sama, ale v dnešní době někoho kloudného najít (smích).

Jak se vyvíjela prostituční kariéra?

Jak dlouho se živíte poskytováním sexuálních služeb? Od kolika let?

Od 25 let, což je tři a půl roku.

Na základě čeho/koho jste se rozhodla pro tento způsob přivýdělků?

Z důvodu nedostatku financí. Navíc díky téhle práci můžu trávit víc času s dcerou. Můžu jí víc dopřát, víc koupit.

Vzpomenete si na svého prvního klienta? Co to ve Vás zanechalo? Jak byste tuto situaci popsala?

Byl to chlapík kolem pětáctyřiceti. Docela i pohledný. Nebyl nijak zvlášť náročný. Nejdřív jsme si povídali, řekla jsem mu, že jsem nová a že se trochu stydím. Bral to v pohodě. A řekla bych, že se i snažil, abych byla uvolněná a neměla trému.

Jak ženy nahlíží na tento způsob obživy?

Vidíte v tomto zaměstnání nějaké konkrétní výhody nebo nevýhody? Je něco, co se Vám líbí nebo naopak nelíbí?

Jako výhodu vidím, že mám víc času na dceru a dostatek peněz na nájem, zájmy, kroužky pro malou, oblečení a tak. Nevýhodou jsou noční směny, riziko nákazy, náruživější klienti a mnoho dalších. Nelíbí se mi, když se mnou muži jednají jako se svým majetkem.

Jak to vidíte do budoucna? Co byste chtěla dělat?

Určitě bych ráda jednou s touhle prací skončila. Třeba tak do dvou let. Ale v jednom se to špatně táhle, byla bych ráda, kdybych si našla přítele, který by měl rád mě i mou dceru. A začala normální život s normální prací.

Kdyby Vám někdo nabídl jiné zaměstnání, přemýšlela byste o tom? Za jakých podmínek byste nad změnou povolání opravdu uvažovala? Nabídl Vám někdy někdo jinou práci?

Samozřejmě, že bych o tom přemýšlela, nemám ale žádnou praxi ani nějaké vysokoškolské vzdělání, abych mohla dostat takovou práci, se kterou bych užívala sebe i dceru. Asi bych práci vzala, kdybych věděla, že na tohle vše budu mít peníze.

Využily respondentky někdy nějaký způsob sociální (zdravotní) pomoci?

Nabídl Vám někdy někdo pomoc například s vyhledáním si jiného zaměstnání, dluhové poradenství, pomoc s vyřizováním dávek, dokladů?

S takovou pomocí jsem se ještě nesetkala. Z internetu ale vím, že existují organizace, které sexuálním pracovnícům pomáhají.

Využila byste takovou pomoc? Napadá Vás nějaký druh pomoci, který byste využila?

Znáte nějakou organizaci, která tyto služby poskytuje? (R-R, La Strada..)

Vzpomínám si na Nějakou organizaci Rozkoš (Rozkoš bez rizika). Zatím jsem nepřemýšlela o tom, že bych ji využila.

Necháte se testovat na pohlavně přenosné choroby? Kde? Jak často?

Ano, necháváme se všechny pravidelně testovat. Většinou poskytujeme sex s ochranou, takže tím snižujeme riziko nákazy. Dodržujeme také přísnou hygienu.

Slečna Lili

Lili je 25 let a pochází z jižních Čech. Do středních Čech se s rodinou přestěhovali, když jí bylo 6 let. Je české národnosti. Nejvyšším dosaženým vzděláním je gymnázium zakončené maturitní zkouškou. Nyní studuje na vysoké škole v Praze. Je svobodná a nemá žádné děti. Momentálně je nezadaná.

Matka slečny Lili má vystudovanou střední školu a otec je vysokoškolsky vzdělaný. Lili žije s matkou ve společné domácnosti s matky přítelem ve městě ve středních Čechách. Přes týden bývá v Praze u kamarádky v bytě. V průměru tam tráví asi 3 dny v týdnu. Její otec se po rozvodu s matkou odstěhoval do jiného města, vzdáleného asi 60 km. Lili se s ním vidá zhruba jednou za měsíc. Otec má z druhého manželství dvě malé děti ve věku 4 a 6 let.

V baru začala pracovat jako prostitutka, když jí bylo 23 let. Je to tedy již dva roky. Lili není plátcem sociálního ani zdravotního pojištění a nepobírá žádné sociální dávky.

Lili na mě působila jako velmi sebevědomá, komunikativní a sdílná dívka, které nedělalo problém hovořit se mnou upřímně a otevřeně. Rozhovor s Lili pro mne byl asi nejpříjemnější, vzhledem k její otevřenosti, ale možná také díky tomu, že jsme podobně staré. Lili má hezkou, plnou postavu s bujným poprsím. Při rozhovoru na sobě měla džínovou minisukni a černé tílko s výstřihem. Vlasy měla vyčesané do vysokého culíku. Její oči zvýrazňovaly dlouhé řasy. Působila na mne vyzývavě a sebevědomě.

Jaké životní situace mohly prostituující ženu ovlivnit, jak by popsala své dětství, dospívání, dobu studia?

Jak byste popsala své dětství? V jakém prostředí jste vyrůstala?

Jako malá holka jsem žila s mamkou a taťkou v rodinném baráčku kousek od města. Většinu času mimo školu jsem trávila venku s dětmi z vesnice. Z doby, kdy jsme ještě žili v jižních Čechách, si moc nepamatuju. Bydleli jsme s babičkou a dědou, tedy s rodiči od mamky. Když mi bylo šest let, tak jsme se kvůli tátově práci přestěhovali sem. Tady jsem nastoupila do první třídy. A po základní škole jsem šla na gympl. Naši se rozvedli, když mi bylo 15 let, takže mezi tím, než jsem nastoupila na střední. Důvodem k rozvodu bylo, že si taťka našel novou přítelkyni. Moje mamka to nenesla dobře. Tím, že jsme se přestěhovali, přišla o celou svou rodinu, kterou měla na Jihu. I když si tady našla nějaké kamarádky, myslím, že si dlouho nemohla zvyknout na nové město a nové lidi. Po rozvodu jsme zůstaly sami a přestěhovaly se do bytu přímo ve městě. No a to byla ta doba, kdy jsem nastupovala na gymnázium. Ze začátku jsem s tím trochu bojovala, bylo to něco jiného, než na základce. Ale našla jsem si fajn partu kamarádek a během prváku jsme si zvykla na studijní tempo i nové prostředí. Nikdy jsem nebyla žádná jedničkářka, ale zároveň jsem nikdy nepropadala nebo tak. Prostě průměr. Po gymplu jsme šla na vysokou. Začal úplně jiný život, žádná dohlížející mamka, žádné návraty domů na čas. V prváku jsem v Praze trávila dost času. Ve škole šlo vše dobře, obor, který jsem si vybrala, mě baví. A tak i to studium šlo vcelku hladce. V Praze je blaze ale draze. A tak jsem si hledala se spolubydlící nějakou brigádu. Narazily jsme na taneční bar. A protože jsme byly obě docela pohledné a pohyblivé, přijali nás. Ve dvou se to tak nějak lépe snášelo. Po pár měsících nabídl kamarádek jeden fešák, jestli s ním nechce jít domů. Šla. A za nedlouho se něco podobného stalo i mě. Šla jsem taky. Neopakovalo se to ale moc často. Doma mamka byla spokojená, že úspěšně studuju. Je na mě pyšná.

Jaký vztah jste měla s rodiči?

S mamkou jsem vždy měla hezký vztah. A do teď mám. Myslím, že se na tom podepsal fakt, že nás taťka opustil. To nás hodně sblížilo. No s taťkou jsme od malička měli taky moc hezký vztah. Byla jsem jeho holčička. Ale po rozvodu to nebylo úplně ideální. Měla jsem mu za zlé, že nás opustil. Stála jsem na mamky straně. Ale časem, jak jsem dospívala, jsem si našla cestu i k němu. Teď spolu vycházíme taky dobře. Jezdím za ním a za jeho rodinou na návštěvu. Ale nevidáme se moc často. Asi jednou za měsíc.

Jak a s kým jste trávila volný čas, měla jste nějakou partu?

Když jsme bydleli ještě na Jihu, strávila jsem nejvíc času venku s dětmi z okolí. Hodně jsme taky s rodiči jezdili na výlety. Na základní škole jsme měli partu holek a kluků z vesnice. Na těch vesnicích to tak chodí. Bylo nás asi sedm. Chodili jsme společně na hřiště, k rybníku. Myslím, že běžné dětství na vesnici. Nepili jsme ani nefetovali. No možná potom, kolem těch patnácti, šestnácti, jsme si občas nějaké pivo nebo víno obstarali. Na gymplu jsem si našla kamarádky ze třídy. A tím, že jsme se přestěhovali do města, odpadla bohužel parta z vesnice. Na gymplu jsme volný čas trávily chozením na nákupy, kávičky, do fitness, do parku...Byly jsme parta holek, jako každá jiná. A na vysoký? Bary, hospody, diskotéky, noví kamarádi, nové kamarádky, sport, tanec, brigáda...Prostě život na vysoký.

Mohla byste mi popsat období vašeho dospívání, osamostatnění se, první práce atd. až po první zkušenost s prostitucí?

Tak o dospívání jsem myslím dost řekla už u předchozí otázky. Zcela samostatná zatím nejsem ani teď. Pořád přebývám některé dny u mamky. Ale v Praze si hradím nájem sama. Na ten jsem si začala vydělávat v tanečním baru, jak už jsem zmínila. Mamka i taťka mi sice na studium přispívali, ale v Praze toho bylo příliš, co jsem potřebovala vyzkoušet, koupit, kam jsem chtěla jít. Jenom cvičení mě vychází měsíčně asi dva tisíce. Takže jsem si v prváku hledala se spolubydlící nějakou brigádu. Narazily jsme na ten taneční bar. Začala jsem tam pracovat o prázdninách mezi prvákem a druhákem. A pracovala jsem tam dva roky. Tam jsme se vlastně i poprvé setkala s poskytováním sexu za peníze. Ale bylo to jen výjimečné. A pak jsem kolem třetáku narazila zase přes jinou kamarádku na tenhle bar. Zašla jsem se s ní sem podívat a líbilo se mi tu. Je to dostatečně vzdálené, aby mě tu někdo znal, ale zároveň dost blízko na dojíždění. K tomu, to tady zkusit, mě vedla ukrutná zvědavost, ale i možnost si moc hezky přivydělat.

Co bylo motivem, který přivedl ženu k prostitučnímu chování?

Jak byste nyní stručně popsala svůj život, životní situaci?

Teď jsem studentka vysoké školy, která za nedlouho snad úspěšně ukončí studium a začne pracovat ve svém oboru (smích). I když se teda bojím, že ta práce nebude. Nebo toho, že bude málo placená. Zvykla jsem si na vysoký příjem.

Vzpomenete si, kdy a z jakého důvodu jste poprvé začala uvažovat o poskytování sexuálních služeb? Co Vás motivovalo? Jak jste se cítila první dny v „nové práci“?

Poprvé jsem o poskytnutí sexu za peníze zauvažovala, když to zkusila moje kamarádka, spolubydlící. Když ráno přišla domu s pěti tisíci domů, vyprávěla, jak noc probíhala. A mě to vůbec nepřišlo zvláštní, divné ani nechutné. Za nedlouho se naskytla ta příležitost i mě. A tak jsem do toho šla. Braly jsme to podobně, jako kdybychom na diskotéce potkaly pěkného kluka a vyspaly jsme se s ním. S tím bonusem, že jsme si domů přinesly ještě nějakou tisícovku. A když se mi druhá kamarádka, S., zmínila o téhle příležitosti, chtěla jsem to zkusit. Motivací pro mě byla velká zvědavost a zároveň peníze, které si zde mohu vydělat.

První den byl na pohodu. Přišla jsem kolem šesté večer, sedla si na bar a dala si vodu. Sledovala jsem, jak přicházejí klienti a jak si jednotlivě odvádějí kolegyně do pokojů. Brzy došlo i na mě. Byla jsem sice trochu nesvá, ale koneckonců jsem to nedělala poprvé.

Jaký byl Váš život krátce před tím, než jste se rozhodla žít se prostitucí? Měla jste někdy jiné zaměstnání? Jaké?

Byla jsem barová tanečnice.

Máte rodinu, děti, manžela, přítele?

Mám své rodiče, nevlastní sourozence. Momentálně jsem nezadaná.

Jak se vyvíjela prostituční kariéra?

Jak dlouho se živíte poskytováním sexuálních služeb? Od kolika let?

Začala jsem, když mi bylo 23 let. Tady v baru dělám dva roky.

Na základě čeho/koho jste se rozhodla pro tento způsob přivýdělku?

O téhle práci jsem se dozvěděla od kamarádky. Jak už jsme říkala, táhla mě sem zvědavost a peníze.

Vzpomenete si na svého prvního klienta? Co to ve Vás zanechalo? Jak byste tuto situaci popsala?

Byl to mladý, asi pětadvacetiletý kluk vysoké postavy s blond vlasy. Byl docela pohledný. Měly tady nějakou rozlučku s fotbalem. Nervozita brzo opadla. Chvíli jsme se bavili na baru, Potom jsme šli na pokoj. Myslím, že byl možná víc nervózní než já. Vše bylo v pohodě. Ten večer jsme měla jenom jeho. Byl slušný a jemný. Tenkrát to opravdu bylo, jako kdyby se dva mladí lidé setkali na diskotéce a pak si odešli zasouložit. Fotbalistu tenkrát měla snad každá z nás. Později jsme je všechny společně zdrbly. Je pravda, že mne napadlo, že jestli tu chci zůstat, nebude to vždy procházka růžovým sadem. Ale první den v práci byl celkově uvolněný.

Jak ženy nahlíží na tento způsob obživy?

Vidíte v tomto zaměstnání nějaké konkrétní výhody nebo nevýhody? Je něco, co se Vám líbí nebo naopak nelíbí?

Jako výhodu vidím to, že si vydělám dost peněz na všechny svoje potřeby. Trošku mě štve, že musím lhát mámě, že pracuju na diskotéce na baru. Ale člověk si zkrátka zvykne. Nelíbí se mi taky, že někteří chlapi jsou třeba hrubí, nechutní, nepřítuliví a tak. *Jak to vidíte do budoucna? Co byste chtěla dělat?*

Až dokončím školu, chtěla bych si najít novou práci v oboru, který teď studuju. Ale upřímně nevím, jak se mi bude hledat práce, kde bych si vydělal tolik jako tady a ještě by mi zbylo spoustu volného času.

Kdyby Vám někdo nabídl jiné zaměstnání, přemýšlela byste o tom? Za jakých podmínek byste nad změnou povolání opravdu uvažovala? Nabídl Vám někdy někdo jinou práci?

Určitě bych chtěla do budoucna novou práci. A tuhle etapu nechat za sebou. Nedovedu si představit, že mám chlapa a rodinu a pracuju tady. Ale jak říkám, bude těžké spokojit se s nižší výplatou nebo najít si takovou práci, abych měla alespoň podobný příjem.

Využily respondentky někdy nějaký způsob sociální (zdravotní) pomoci?

Nabídl Vám někdo někdy pomoc například s vyhledáním si jiného zaměstnání, dluhové poradenství, pomoc s vyřizováním dávek, dokladů?

Zatím ne. Nikdy jsem pomoc nehledala.

Využila byste takovou pomoc? Napadá Vás nějaký druh pomoci, který byste využila?

Znáte nějakou organizaci, která tyto služby poskytuje? (R-R, La Strada..)

Znám nějaké organizace. V Praze toho bylo docela dost, tady na malém městě je to ale s nabídkou horší. Znám třeba Rozkoš bez rizika. A něco mi říká i La Strada.

Necháte se testovat na pohlavně přenosné choroby? Kde? Jak často?

Ano, necháváme se všechny pravidelně testovat. Musíme docházet na prohlídky k ženskému lékaři.

Slečna Michaela

Michaele je 28 let a pochází ze Slovenska. Do České republiky se přistěhovala kvůli studiu na vysoké škole. Studium ale přerušila v druhém ročníku. Nejvyšším dosaženým vzděláním je tedy středoškolské: gymnázium na Slovensku. Michaela je svobodná a nemá žádné děti. Momentálně je nezadaná.

Michaely rodiče žijí ve společné domácnosti na Slovensku. Michaela má dva sourozence sestru a bratra. Matka i otec jsou vysokoškolsky vzdělaní. Michaela žije sama v bytě ve městě. Z Prahy se do Kutné Hory přestěhovala kvůli přítelovi, se kterým se seznámila v Praze. Rozešli se ale před třemi lety. Michaela si ve městě našla kamarády a tak tam zůstala.

V klubu začala pracovat jako prostitutka, když jí bylo 26 let. Nyní je to jeden a půl roku. Michaela je plátcem sociálního i zdravotního pojištění a nepobírá žádné sociální dávky.

Michaela ve mně zanechala dojem jemné dívky. V porovnání s ostatními na mě působila něžně. Na první pohled bych vůbec nepředpokládala, že by se mohla živit prostitucí. Byla tichá, uzavřená. Během rozhovoru z ní byla cítit nervozita. Věty příliš nerozvíjela, spíše ochotně, ale stručně odpovídala na mé otázky. I přesto nešla přehlédnout velká slovní zásoba a její způsob vyjadřování. Vyzařoval z ní přirozený intelekt. Michaela má krásnou, vysokou postavu. Její tvář nebyla skrytá po make-upem. Působila přirozeně. Má dlouhé vlnité plavé vlasy a modré oči. Při rozhovoru na sobě měla minišaty v růžové barvě.

Jaké životní situace mohly prostituující ženu ovlivnit, jak by popsala své dětství, dospívání, dobu studia?

Jak byste popsala své dětství? V jakém prostředí jste vyrůstala?

Pocházím ze Slovenska, z jedné vesnice poblíž hlavního města. Rodiče se tam z města přestěhovali po tom, co se jim narodil nejstarší sourozenec, bratr. Všechny děti jsme tam chodily do školky i do základní školy. Na střední jsem dojížděla do města. Jsem nejmladší ze sourozenců. Takže benjamínek. Jako děti jsme pořád lítaly někde po venku. Byla jsem spíš jako kluk, lezla po stromech, hrála fotbal a tak. I přesto, jak hezky to zní, moje dětství mělo svoje úskalí. Táta zastával hodně autoritativní typ výchovy. Vždy bylo striktně dáno, v kolik hodin musíme být doma. Jak dlouho můžeme koukat na televizi. Kdy se musíme učit a kdy máme zase čas na blbnutí. Pozdní příchody byly trestány domácím vězením. A tak si asi dovedeš představit, co se mnou udělalo, když jsem nastoupila na střední. Po škole jsem měla každý den jednu až dvě hodiny volna podle toho, jak jel autobus. Jen zřídka kdy mě nabíral táta nebo máma, když jeli z práce. Měly jsme partu holek a kluků ze školy. Na gympl nechodí zdaleka jen slušníáci a šprti. Stručně řečeno, alkohol tekł proudem. Občas i nějaká marihuana. S partou jsme zašli vždy do parku nebo do takové zapadlé hospody, kde nám nalévali, i když nám nebylo ještě osmnáct. Několikrát se stalo, že jsem přišla pozdě domů. Většinou jsem si ale dávala pozor, abych nesmrděla kouřem nebo ze mě netáhl alkohol. Rodiče si nevěděli rady. Občas přilítla i nějaká výchovná facka. V třetáku jsem se ale zamilovala do slušňáka. Začali jsme spolu chodit a já se na čas uklidnila. Odmaturovala. Rozešla se. A potom se rozhodla, že se osamostatním od rodičů a půjdu na vysokou do Prahy. U nás se samozřejmě předpokládalo, že půjdeme na vysokou, vzhledem k tomu, že oba rodiče vysokou mají.

Jaký vztah jste měla s rodiči?

Myslím, že dobrý, ale jak jsem říkala, byla to tvrdá škola. Mamka se sice občas snažila taťku umírnit a snažila se pro nás vybojovat lepší nebo mírnější podmínky. Většinou ale zbytečně. I přesto všechno jsem byla pořád benjamínek. Sourozencům se zdálo, že mi nadřžují. Pořád říkali, že mi vyšlapali cestičku a že to mám mnohem jednodušší. Nevím, to nedokážu posoudit. S mamkou jsme vycházely dobře, ale nikdy jsem nezažila ten

vztah, jako s kamarádkou. Občas jsem holkám ve škole záviděla, jak si s mamkou povídají o všem, jak spolu vychází. Když jsme to poprvé dostala, nešla jsem za mámou. Šla jsem na internet. A za kámoškama a potom teprve za mámou. Tak takový je náš vztah.

Jak a s kým jste trávila volný čas, měla jste nějakou partu?

No tak když jsem byla malinká, partou pro mne byla moje rodiny, myslím tím sourozenci a bratrance. Potom taky děti ze školky a školy. Na druhém stupni jsem měla takovou partu holek, co jsme spolu kamarádily. Chodili jsme ven, plavat, bruslit a tak. A o partě na gymplu už jsem se trochu zmínila. Ty mě zkazili (smích). Byla jsem ve třídě sama, nikoho jsem tam neznala. Snažila jsem se pořád zapadnout a najít si nějaké kamarádky. Zpětně myslím, že jsem byla při tom získávání docela trapná. A pak mě jednou jeden kluk poprosil, jestli jim dojdou koupit cigára. A tak jsem šla. A po druhé. A po třetí. Jednou mě přizvali, ať si dám s nimi. A tak vznikla parta. Holky a kluci. Bylo nás asi 6-8. Chodili jsme do parku, do hospody, popíjet, kouřit, hulit. Občas jsem přespala u kamarádky ve městě. Tátovi jsem řekla, že musíme dělat nějaký referát nebo úkol a tak. To pak byly mejdany až do rána. Ona totiž její mamka pracovala přes noc, myslím, že dělala v baru nebo něco takového. Potom ve třetáku jsem se odpojila, zamilovaná jsem trávila všechnen volný čas s přítelem.

Mohla byste mi popsat období vašeho dospívání, osamostatnění se, první práce atd. až po první zkušenost s prostitucí?

Dospívání na střední jsem už říkala. A dospívání na vysoký? To se neslo v podobném duchu. I když jsem si od tancování a vymetání baru dala na gymplu chvíli volno, na vysokou jsem v září nastoupila asi měsíc po rozchodu. Utržená ze řetězu. Hledala jsem si brigádu, ale v KFC nebo Mekáči člověk trávil celý den a zrovna moc si teda nevydělal. Se spolubydlící jsme hledaly brigádu. Jedna naše spolužačka se nám pochlubila, že dělá call girl. Vysvětlovala nám, že se nemusíme s nikým nikdy vidět, jen občas vzdychneme do telefonu a uspokojíme nějakého „prasáka“ na drátě. Když zmínila finanční odměnu, tak jsme se už nerozmýšlely. A tak bylo o peníze postaráno. Byla jsem samé nové hadříky, diskotéky, kluci, sex a drogy. Jestli jsem si někdy myslela, že marihuana je všechno, tak jsem byla na omylu. Zkusila jsem toho docela dost, ale

zdravý rozum mě vždy držel trochu zpátky. Takže jsme to držely se spolubydlící spíš na víkendech, občas v týdnu. Většinou šlo třeba o éčko. Na co ale rozhodně nezbýval čas, byla škola. V prváku to ještě docela šlo, ale nějaké předměty jsem si přepsala a v druháku je neudělala. Takže tím moje studium skončilo. Naším jsem chvíli lhala, že ještě studuju. Posílali mi peníze na ubytování a tak. Na začátku třetího jsem jim řekla, že jsem neudělala zkoušku a že se školou končím. Krátce na to jsem poznala nového kluka. On studoval v Praze, ale bydlel ve městě asi 20 km od Kutné Hory. Po studiu se chtěl přestěhovat zpátky. Nabídl mi, ať jdu s ním. On měl zařízenou práci od táty. A mě v Praze nic nedrželo. Měli jsme moc hezký vztah, já jsem pracovala jako servírka, on u táty ve firmě. Ale časem se vše nějak pokazilo. Ani nevím, proč jsme se vlastně rozešli. Našla jsem si malý byt a žila sama. Několikrát jsem přemýšlela, že půjdu zpět do Prahy, ale tady se mi líbilo. Měla jsem tu kamarádky a práci. Po nějakém čase restauraci, kde jsem pracovala, zavřeli a já jsem přišla o práci. A začala hledat novou. Chtěla jsem nějakou, kde si vydělám slušné peníze. Hledala jsem v inzerátech, na ÚP a tak. Nastoupila jsem na pár míst, ale buď jsem se jim nelíbila já, nebo se mi nelíbila ta práce. Jednou jsem šla s kamarádkou ven posedět do takového klubu, kde je dole hospoda a nahoře night club. A ta kamarádka mi začala vyprávět, jak si ty holky dobře přivydělají. Že jednu takovou zná. A tak dále a tak dále. Docela mě to nahlodalo a začala jsem pokukovat i po inzerátech takového typu. Myslela jsem spíš na něco, jako tanečnice nebo tak. Na jeden inzerát jsem zavolala. A od té doby, je to už rok a půl, jsem tu. Je to moje první zkušenost s tímto druhem přivýdělků, pokud se tedy nepočítá call girl.

Co bylo motivem, který přivedl ženu k prostitučnímu chování?

Jak byste nyní stručně popsala svůj život, životní situaci?

Ted' jsem spokojená po finanční stránce, ale jinak moc ne. Jsem sama, nemám přítele ani děti. Je mi dvacet osm let a už bych se ráda trochu posunula jinam. Všechny kamarádky se pomalu začínají usazovat, vdávat se, rodit...

Vzpomenete si, kdy a z jakého důvodu jste poprvé začala uvažovat o poskytování sexuálních služeb? Co Vás motivovalo? Jak jste se cítila první dny v „nové práci“?

Poprvé jsem o to začala uvažovat, když se o tom zmínila kamarádka. Líbila se mi představa vysokých příjmu za „málo práce“. A navíc mít spoustu času pro sebe.

Jaký byl Váš život krátce před tím, než jste se rozhodla žít se prostitucí? Měla jste někdy jiné zaměstnání? Jaké?

Pracovala jsem jako servírka, barmanka, call girl, prodavačka...

Máte rodinu, děti, manžela, přítele?

Mám své rodiče, ségru a bráchu, velkou rodinu na Slovensku. Tady mám ale jen kamarády.

Jak se vyvíjela prostituční kariéra?

Jak dlouho se živíte poskytováním sexuálních služeb? Od kolika let?

Tady v baru už dělám rok a půl. Začala jsem, když mi bylo 26 let.

Na základě čeho/koho jste se rozhodla pro tento způsob přivýdělnku?

Na základě doporučení kamarádky a kvůli penězům.

Vzpomenete si na svého prvního klienta? Co to ve Vás zanechalo? Jak byste tuto situaci popsala?

No na to bych raději ani nevzpomínala. Nešlo snad ani tolik o klienta, jako o mě. Byla jsem nervózní, vůbec jsem nevěděla, co mám dělat, nechtělo se mi do toho. Tenkrát jsem si to málem rozmyslela. Ten chlap byl ale docela v pohodě.

Jak ženy nahlíží na tento způsob obživy?

Vidíte v tomto zaměstnání nějaké konkrétní výhody nebo nevýhody? Je něco, co se Vám líbí nebo naopak nelíbí?

Nelíbí se mi, že většinou musím dělat to, co si klient přeje. Stává se, že jsou ty požadavky fakt ulitlý. A zatím jsem si nezvykla na ty klienty, co jsou hrubí. Nebo nechutní. Jako nevýhodu taky vidím to, že se mi těžko bude hledat „normální“ práce, kde bych si vydělala dost peněz za „málo“ práce. Líbí se mi náš kolektiv, prostředí, a mzda.

Jak to vidíte do budoucna? Co byste chtěla dělat?

Určitě bych si chtěla co nejdřív najít nějakou hezkou práci a přestat tady. Ráda bych taky přítele a rodinu.

Kdyby Vám někdo nabídl jiné zaměstnání, přemýšlela byste o tom? Za jakých podmínek byste nad změnou povolání opravdu uvažovala? Nabídl Vám někdy někdo jinou práci?

Určitě bych chtěla do budoucna novou práci. Bavilo by mě třeba pracovat v nějaké hezké, útulné kavárně. Za jakých podmínek? No to je těžký. Nevím.

Jinou práci už mi nabízela například moje kamarádka (ta teda neví, že pracuju tady). Ta práce byla ale jen na poloviční úvazek a za málo peněz. Jsem asi už zhýčkaná, ale potřebuju pro sebe víc.

Využily respondentky někdy nějaký způsob sociální (zdravotní) pomoci?

Nabídl Vám někdo někdy pomoc například s vyhledáním si jiného zaměstnání, dluhové poradenství, pomoc s vyřizováním dávek, dokladů?

Ano.

Využila byste takovou pomoc? Napadá Vás nějaký druh pomoci, který byste využila?

Znáte nějakou organizaci, která tyto služby poskytuje? (R-R, La Strada..)

Nějaké organizace známe. Bavily jsme se o tom v práci. Nevím, s čím bych mohla potřebovat pomoc.

Necháte se testovat na pohlavně přenosné choroby? Kde? Jak často?

Ano, nechávám se pravidelně testovat na gynekologii na různé nemoci.

Slečna Lucka

Luce je 23 let a je české národnosti. Pochází z města poblíž Kutné Hory. Lucka je vyučena v oboru kuchař číšník.

Lucka nezná ani jednoho z rodičů, protože vyrůstala v dětském domově. Neví, co se s rodiči stalo, ani proč ji opustili. Pokud ví, tak žádné sourozence nemá. V dětském domově je už od tří let věku. V klubu začala pracovat jako prostitutka, když ji bylo 21 let. Nyní je to téměř dva roky. Je plátcem sociálního i zdravotního pojištění a nepobírá žádné sociální dávky.

Lucka na první pohled působila roztěkaně a nesoustředěně. Její způsob vyjadřování byl prostý a stručný. Je silnější malé postavy. Má černé dlouhé vlasy. Při setkání byla

výrazně namalovaná. Oči zdobily umělé řasy s kamínky. Na sobě měla černé minišaty s flitry a vysoké podpatky.

Jaké životní situace mohly prostituující ženu ovlivnit, jak by popsala své dětství, dospívání, dobu studia?

Jak byste popsala své dětství? V jakém prostředí jste vyrůstala?

No tak moje dětství nebylo zrovna v pohodě. Od tří let jsem vyrůstala v dětském domově tady poblíž. Z období předtím, než mě odložili do děcáku, si nic moc nepamatuju. Dokážu si vybavit jen málo situací. Jsou to spíš takové záblesky. V dětském domově se nám všem sice snažili dopřát vše, co dítě potřebuje. Rodiče nám ale nikdo nevrčí. Pamatuju si, že jsem to špatně nesla hlavně ve škole. Děti se mi posmívaly, šuškaly si: „Hele, to je ta z děcáku“. Na druhou stranu jsem měla ale partu holek a kluků, co jsme spolu vyrůstaly. Po příchodu ze školy jsme si často o těchto situacích vyprávěli. A to bylo fajn. Jinak jsme většinu času trávili v herně nebo venku. Hráli si s míčem, skákali na švihadle a tak...Vychovatelky na nás byly hodné. A prostředí bylo taky hezký. Měli jsme spousta hraček a všeho. Když jsem šla na učňák, tak jsem byla na intru. Potkala nové lidi, kamarády, kamarádky. To pro mě bylo něco nového. A bylo to docela fajn období, ale rychle to uteklo...Brzo mi bylo osmnáct a školu jsem měla hotovou.

Jaký vztah jste měla s rodiči?

Slečna Lucka bohužel rodiče nemá, proto jsem ji tuto otázku nepokládala.

Jak a s kým jste trávila volný čas, měla jste nějakou partu?

Tak v děcáku jsme měli partu. Vlastně jsme byli taková velká rodina. Starší se starali o mladší. Hráli jsme si všichni společně a tak no. Volný čas většinou na hřišti, v herně, před barákem... No a na učňáku, to jsme byly tři holky, říkaly jsme si Charlieho andílci. Hodně jsme spolu zažily. Jak na intru tak i mimo něj. Dost jsme pařily, chodily na diskotéky, do parků, popíjely jsme a tak dále. To všechno ale až potom, co mi bylo osmnáct. Vzpomínám si, jak jsme s holkami sbalily nějaký kluky v parku ve městě. Měli tam víko (víno s kolou) a pozvali nás, ať si přisedneme. Docela jsme se připily a tenkrát jsme taky poprvé vyzkoušela drogy. Byl to hašiš. To bylo někdy okolo ukončení učňáku.

Mohla byste mi popsat období vašeho dospívání, osamostatnění se, první práce atd. až po první zkušenost s prostitucí?

Po škole jsme s kámoškou hledaly byt a práci. Já nastoupila jako servírka do jednoho pajzlu a ona dělala pomocnou v kuchyni zase v jiném pajzlu. Bydlely jsme v 1+1 na sídlišti. Na vybavení jsme si nabraly nějaké drobné půjčky. No a jednoho dne jsem přišla domu, ona měla všechny věci sbalené a byla fuč. Zůstal mi byt, plné nájemné a splátky. A to se teda z toho, co jsem si vydělala, nedalo utáhnout. Za několik týdnů se kámoška vrátila. Donesla balík peněz a dárečky pro mě. Omlouvala se a prosila, ať ji vezmu na milost. Když jsem se jí ptala, kde vzala peníze, odpověděla, že se stydí mi to říct, „vrtěla zadkem u tyče a dělala v bordelu“. No jo, ale jak tak vyprávěla, kolik si vydělala, čím dál víc jsem přemýšlela o tom, že to asi zase tak špatný nebude. Navíc mnohdy za celý den té práce zase tolik nemá. Vydělá si dost a je v pohodě. A bylo potřeba zaplatit ještě nějaký krámy, co jsem si vzala na splátky. A musím teda přiznat, že jsem byla taky dost zvědavá. Sex mám ráda a lákalo mě to. A tak jsem zapnula internet a hledala nějaký privát tady v okolí. Přímo ve městě jsem být nechtěla. Našla jsem jeden klub. Pracovala jsem tam asi dva měsíce a bylo to děsný. Pak jsem našla inzerát sem. A od té doby tu jsem. Něco přes rok a půl.

Co bylo motivem, který přivedl ženu k prostitučnímu chování?

Jak byste nyní stručně popsala svůj život, životní situaci?

No teď jsem konečně doplatila, co jsem měla. Vydělávám slušný peníze a jsem docela spokojená.

Vzpomenete si, kdy a z jakého důvodu jste poprvé začala uvažovat o poskytování sexuálních služeb? Co Vás motivovalo? Jak jste se cítila první dny v „nové práci“?

Tak začala jsem nad tím uvažovat potom, co kámoška přinesla po několika týdnech docela slušný balíček peněz. A taky to, že se zrovna člověk nepředře. A na inzerátu bylo psáno, že vyděláte až dva tisíce za hodinu. To znělo dost lákavě. Napoprvé to bylo docela dobrý. Tý jo, skoro jsem se vlastně těšila. Později jsem měla chvílema krizi, ale překonala jsem ji.

Jaký byl Váš život krátce před tím, než jste se rozhodla žít se prostitucí? Měla jste někdy jiné zaměstnání? Jaké?

Pracovala jsem jako servírka a dělala jsem nějaké drobné brigády.

Máte rodinu, děti, manžela, přítele?

Tato otázka byla vzhledem k Lucky situaci pozměněna: „*Máš přítele, manžela nebo děti*“?

Nemám ani jedno. Na manžela jsem snad ještě mladá. A s přítelem jsme se rozešli nedávno. Ale chodili jsme spolu chvíli.

Jak se vyvíjela prostituční kariéra?

Jak dlouho se živíte poskytováním sexuálních služeb? Od kolika let?

Nejdřív jsem byla v tom prvním klubu a teď tady. Celkem to je asi dva roky. Tady v baru už dělám rok a půl. Takže od jednadvaceti.

Na základě čeho/koho jste se rozhodla pro tento způsob přivýdělku?

Tak to už jsem říkala, peníze a pohodlí. A navíc ta zvědavost.

Vzpomenete si na svého prvního klienta? Co to ve Vás zanechalo? Jak byste tuto situaci popsala?

Vzpomenu, i když bych teda ani nemusela (smích). Po první šichtě jsem vážně nevěděla, jestli to zvládnou dělat. A to jsem měla jenom jednoho chlápka. Přišla jsem si hloupě, neohrabaně. A ještě jsem se před ním musela nakrucovat, jak mi poradila jedna kolegyně.

Jak ženy nahlíží na tento způsob obživy?

Vidíte v tomto zaměstnání nějaké konkrétní výhody nebo nevýhody? Je něco, co se Vám líbí nebo naopak nelíbí?

Peníze jsou výhoda. Málo práce a dost času. Nevýhoda, asi riziko nemoci, i když tady spíš ne. Někdy se taky stane, že je chlap hrubí a někdy to tedy dost přepískne. To se tady občas stane a je to hodně nepříjemný.

Jak to vidíte do budoucna? Co byste chtěla dělat?

Zatím jsem nad tím nepřemýšlela. Jenou bych chtěla být...nevím... Bavilo by mě dělat nějakou tanečnici, ale bez sexu, víš jak to myslím. Tancování mě hodně baví. Chodím i na pole dance (sport, tancování u tyče).

Kdyby Vám někdo nabídl jiné zaměstnání, přemýšlela byste o tom? Za jakých podmínek byste nad změnou povolání opravdu uvažovala? Nabídl Vám někdy někdo jinou práci?

Přemýšlela. Musela bych vědět, že mě to bude bavit. A vydělám si.

Využily respondentky někdy nějaký způsob sociální (zdravotní) pomoci?

Nabídl Vám někdo někdy pomoc například s vyhledáním si jiného zaměstnání, dluhové poradenství, pomoc s vyřizováním dávek, dokladů?

Ne

Využila byste takovou pomoc? Napadá Vás nějaký druh pomoci, který byste využila?

Znáte nějakou organizaci, která tyto služby poskytuje? (R-R, La Strada..)

Nevím, co si pod tím představit, pod tou pomocí. Teď už mám dluhy zaplacené, dřív by se to třeba hodilo. Ano, vím o nějakých organizacích, co se zajímají o ženský, co to dělají za peníze.

Necháte se testovat na pohlavně přenosné choroby? Kde? Jak často?

Ano, nechávám se pravidelně testovat.

Paní Elizabeth

Paní Elizabeth je nestarší z dotazovaných žen. Je jí 35 let. Bydlí ve městě ve středních Čechách. Je původem ukrajinské národnosti. Nejvyšším dosaženým vzděláním je střední škola, úspěšně zakončená maturitní zkouškou. Je rozvedená a má dvě děti ve věku 15 let a 13 let.

Oba rodiče paní Elizabeth mají středoškolské vzdělání s maturitou. Elizabeth pochází s úplné rodiny, její rodiče žijí ve společné domácnosti na Ukrajině. V České republice je Elizabeth již od osmnácti let, kdy se sem odstěhovala, aby si našla práci.

Elizabeth žije se svými dětmi v bytě 2+1 na sídlišti. Je rozvedená a nyní žije sama, ale uvažuje o sestěhování s přítelem, se kterým je v partnerském vztahu půl roku.

V klubu začala pracovat asi před rokem. Celkem se živí jako prostitutka už tři roky, v tomto klubu poslední rok.

Paní Elizabeth je plátcem sociálního i zdravotního pojištění. Nepobírá žádné sociální dávky.

S paní Elizabeth pro mne bylo vést rozhovor asi nejsložitější. Zřejmě z toho důvodu, že byla nejstarší. Během rozhovoru jsem paní Elizabeth vykala. I přesto, že pochází

z Ukrajiny, na jejím vyjadřování bych to nepoznala. Mluvila hezkou, plynulou češtinou. Na paní Elizabeth byl sice znát vyšší věk, i přesto měla velice hezkou štíhlou postavu. Mezi dívkami byla nejmenší. Měla kratší rozpuštěné vlasy, výrazný make-up a opravdu dlouhé nehty. Na sobě krátkou lesklou sukni a červený top s flitry.

Jaké životní situace mohly prostituující ženu ovlivnit, jak by popsala své dětství, dospívání, dobu studia?

Jak byste popsala své dětství? V jakém prostředí jste vyrůstala?

Vyrůstala jsem na Ukrajině na předměstí. Já, matka, otec, a dvě sestry jsme žili společně s prarodiči od otce v malém domě. Rodiče tam žijí do dnes. Prarodiče jsou už po smrti. Jsem nejstarší ze tří dětí. Všechny jsme holky. Jedna sestra žije teď v Praze. Druhá nejmladší je na Ukrajině a dodělává si střední školu. Dětství jsme měly docela dobrý. Naše rodina byla sice chudá, a tak jsme neměly vše, na co jsme si ukázaly. Ale vlastně nám nic nechybělo. Myslím tedy jídlo nebo tak. Táta chodil do fabriky pracovat jako dělník, tak nebyl moc času doma. Vracel se pozdě a občas se zastavil v hospodě. Po pár panácích se pak nechoval zrovna přívětivě. Často jsme večer slýchávaly, že se s matkou hádali. Výjimkou nebyla ani nějaká facka. I přesto všechno jsou spolu doteď. Tenkrát se to zmírnilo potom, co se narodila třetí sestra. Mě ani ségru ale nikdy neuhodil. Na předměstí, kde jsme žili, jsme se ségrou měly kamarádky, se kterými jsme trávily volný čas. Někdy jsme odpoledne po škole musely pomáhat dědovi na zahradě. To nás nebavilo (smích). Hned po střední škole jsem se odstěhovala do Čech, do Prahy. Měla jsem tady tetu z Ukrajiny.

Jaký vztah jste měla s rodiči?

Takový normální. Táta byl spíš typ, co měl rád, když ho všichni poslouchají a dělají vše tak, jak říká on. Snažil se být hlava rodiny. Často nám dával najevo, že on nosí domů peníze, on tedy bude rozhodovat, co budeme pít, jíst, dělat...prostě vše. Byl na nás ale docela hodný, i přes zvýšený hlas, nějaký ten výchovný nebo sprostá slova. Občas nás brávil bruslit na rybník nebo házet si s mičudou. Příliš času doma ale netrávil. S matkou jsme měly dobrý vztah. A prarodiče, ti byli super. Taková ta opora, co se nás zastávala. A babička taky uměla hezky zkrotit tátu, když byl na nás nebo na mámu hrubý.

Jak a s kým jste trávila volný čas, měla jste nějakou partu?

Většinou na ulici nebo u kamarádek. Máma taky dohlížela na to, abychom byly dobře připravené do školy. Vždy říkala, že škola je důležitá. Takže jsme se musely pečlivě připravovat do školy. Na jaře a na podzim bylo zase víc práce na zahrádce, tak jsme pomáhaly dědovi. Nebo jsme musely pomáhat doma, teda hlavně já, protože jsem byla nejstarší. To bylo potřeba hlavně, když se narodila nejmladší sestra, To už mi bylo sedmnáct.

Mohla byste mi popsat období vašeho dospívání, osamostatnění se, první práce atd. až po první zkušenost s prostitucí?

Jak už jsem říkala, s osmnácti jsme odjela do Čech za tetou. Ta mě ubytovala na krátko u sebe v bytě v Praze. Našla mi práci uklízečky přes jednu kamarádku, která tam taky pracovala. Uklízely jsme kanceláře. Mzda sice nebyla moc vysoká, ale na příspěvek pro tetu na bydlení, na nějaké jídlo a na to, abych poslala něco domů, to stačilo. Asi po roce jsme si našla partnera. Byl to Čech. Přestěhovala jsem se k němu. A za chvíli jsem otěhotněla. Bylo mi dvacet. Narodil se nám kluk. A po porodu následovala svatba. A po svatbě další dítě, další kluk. Žili jsme společně skromný život. Asi pět let. Pak manžel ale přišel o práci. Nezbyvalo na to, abych mohla posílat peníze na Ukrajinu. Když byl doma, víc a víc jsme se dohadovali a zase usmířovali a dohadovali a tak dále. Práci si asi po třech měsících našel, ale mezi námi to bylo čím dál napjatější. I já jsem se v tu dobu pokoušela najít si práci. Začala jsem zase dělat uklízečku. Tentokrát u jedné bohaté rodiny. Práce byla slušně zaplacená na to, že jsem tam trávila sotva polovinu času, co v předchozím zaměstnání. Když byly malému 3 roky, teda asi 6 a půl roku od naší svatby, jsem přišla na to, že má muž milenku. Rozvedli jsme se. Teď už je to snad skoro deset let. Po rozvodu jsme zůstala s dětmi v bytě, manžel odešel k milence. Musela jsem si najít ještě jednu práci, abych utáhla nájemné a obě děti. Začala jsem ještě u jedné rodiny. Takhle se to dalo zvládnout. Jedna rodina se ale asi po třech letech odstěhovala do ciziny a já jsem nemohla najít jinou, kde bych dostala podobný příjem. Nastoupila jsem jako prodavačka a chodila si přivydělávat stále k té druhé bohaté rodině. I to se dalo zvládnout. No vlastně to tak šlo asi 3 a něco roky od rozvodu. Ale bylo to náročný, děti jsme skoro neviděla. Občas je hlídala teta, jindy byly do odpoledne v družině. A tak jsem začala pokukovat po inzerátech po nějaké práci, která by byla

méně časově náročná a zároveň dobře placená. A uvažovala jsem i o tom, že bychom se přestěhovali na menší město, kde nejsou tak drahé nájmy. Navíc se starší syn chytl takové podivné partičky a já chtěla prostě z Prahy pryč. Našla jsem inzerát ze středních Čech, u Kutné Hory. Bylo to kousek od Prahy a tak jsem se tam zajela podívat. Byl to jiný klub, ale dá se říct, že od té doby se takto žívím. Tady jsem teprve rok, ale celkem už to jsou tři.

Co bylo motivem, který přivedl ženu k prostitučnímu chování?

Jak byste nyní stručně popsala svůj život, životní situaci?

Teď jsem spokojená. Žiju se svými dvěma chlupci ve městě v bytě, kde nám nic nechybí. Kluci chodí do pěkné školy a prospívají, starší syn se tady trochu uklidnil a já mám slušný příjem. S přítelem jsme zatím spokojeni, ale nebydlíme spolu. Chtěla bych ho ještě víc poznat.

Vzpomenete si, kdy a z jakého důvodu jste poprvé začala uvažovat o poskytování sexuálních služeb? Co Vás motivovalo? Jak jste se cítila první dny v „nové práci“?

Poprvé jsem o tom zauvažovala vlastně až ve chvíli, když jsem tady stála před dveřmi, Do té doby jsem si nepřipouštěla, nebo spíš nechtěla připustit, že bych dělala takovou práci. Největší motivací byla asi vidina slušného příjmu, ale také malého města a pohodového života. Navíc po prvních pár dnech jsem to viděla jako docela pohodlnou práci. Je to časově flexibilní, mohu si naplánovat dny, jak se mi to hodí. Trávím dost času s kluky. Teď už jsou dost velký na to, aby byli sami doma.

První den v práci jsem byla hodně nervózní. Neměla jsem žádné zkušenosti s takovou prací. Holky byly kamarádké, to bylo dobré. Vše mi ukázaly.

Jaký byl Váš život krátce před tím, než jste se rozhodla žít se prostitucí? Měla jste někdy jiné zaměstnání? Jaké?

Byl chaotický, neuspořádaný a rozlitaný. Jak jsem říkala, pracovala jsem jako uklízečka a chvíli jako prodavačka v potravinách.

Máte rodinu, děti, manžela, přítele?

Mám své dva kluky, přítele, rodiče a dvě sestry.

Jak se vyvíjela prostituční kariéra?

Jak dlouho se žívíte poskytováním sexuálních služeb? Od kolika let?

V tamtom baru jsem začala, když mi bylo, myslím, 32 roků. A rok tady, takže celkem už jsou to tři roky.

Na základě čeho/koho jste se rozhodla pro tento způsob přivýdělku?

Našla jsem ji v inzerátu. Líbila se mi možnost vydělat si slušné peníze a zároveň mít čas na své děti.

Vzpomenete si na svého prvního klienta? Co to ve Vás zanechalo? Jak byste tuto situaci popsala?

První klient byl v pohodě. Zaskočilo mě trochu hrubší jednání. Byl takový hrrr. Ten večer jsem měla ještě jednoho. Ten se mi ale vůbec nelíbil. Fakt. Ani trochu. Tak to bylo o něco složitější, štítla jsem se ho. Nakonec se to ale zvládlo. Když jsem šla po směně domů, připadala jsem si divně. Trvalo mi dlouho, než jsem si na to zvykla.

Jak ženy nahlíží na tento způsob obživy?

Vidíte v tomto zaměstnání nějaké konkrétní výhody nebo nevýhody? Je něco, co se Vám líbí nebo naopak nelíbí?

Výhodou je pro mne určitě to, že mám čas na své děti a dost peněz na nájem a vše okolo. Nevýhoda je podle mě riziko nakažení se nějakou nemocí, i když tedy používáme kondom. A tak to, že už se každé z nás asi stalo, že byl ten chlap hrubý, surový nebo tak.

Jak to vidíte do budoucna? Co byste chtěla dělat?

No vzhledem k tomu, že mám teď přítele, uvažuji o ukončení čím dál častěji. Pokukuju po inzerátech. Tak snad třeba někdy, až se k sobě nastěhujeme. To mi trochu klesnou náklady na bydlení. Přítel je pracovitý a šikovný nebo se takový zatím zdá. Bavilo by mě dělat pokojskou nebo třeba servírku, ale nikdy jsem to nedělala.

Kdyby Vám někdo nabídl jiné zaměstnání, přemýšlela byste o tom? Za jakých podmínek byste nad změnou povolání opravdu uvažovala? Nabídl Vám někdy někdo jinou práci?

Brala bych v budoucnu nějakou práci, která by mě bavila. Doufám, že to bude brzy. Stačilo by, kdybych věděla, že budu schopná zaplatit nájem a postarat se o kluky.

Využily respondentky někdy nějaký způsob sociální (zdravotní) pomoci?

Nabídl Vám někdo někdy pomoc například s vyhledáním si jiného zaměstnání, dluhové poradenství, pomoc s vyřizováním dávek, dokladů?

Ano.

Využila byste takovou pomoc? Napadá Vás nějaký druh pomoci, který byste využila?

Znáte nějakou organizaci, která tyto služby poskytuje? (R-R, La Strada...)

Znám Rozkoš. A ještě nějaké od holek. Možná se na ně obrátím s hledáním práce.

Necháte se testovat na pohlavně přenosné choroby? Kde? Jak často?

Ano, necháváme se všechny pravidelně testovat u lékaře.

Paní Iveth

Iveth je 32 let a pochází ze středních Čech. Je české národnosti. Nejvyšším dosaženým vzděláním je odborné vyučení v oboru kadeřnice a následné navazující studium zakončené maturitou. Je rozvedená a má dvě děti, děvče ve věku devíti let a chlapce ve věku deset let. S otcem dětí se vídají zhruba jednou za měsíc, když si bere děti na víkend. Rozvedení jsou již osm let. Otec platí alimony na obě děti.

Matka paní Iveth má vystudovanou střední ekonomickou školu a otec je vyučen. Rodiče žijí ve společné domácnosti v rodinném domě ve městě ve středních Čechách. Iveth má mladší sestru, které je 28 let. Žije se svou rodinou ve městě nedaleko. Se svou sestrou se vídá asi dvakrát do měsíce. Iveth o své rodině říká, že až na drobné neshody, vše funguje poměrně dobře. Vídají se často jak s oběma rodiči, kteří jí pomáhají s péčí o děti, tak i se svou mladší sestrou.

Jako prostitutka pracuje již 8 let. Tedy od 24 let. Iveth říká, že s prostituční kariérou začala z důvodu nedostatku financí po rozvodu se svým mužem. Je plátcem sociálního i zdravotního pojištění a nepobírá žádné sociální dávky.

Iveth na mě působila milým dojmem. Je štíhlé vysoké postavy. Ve chvíli, kdy jsme se setkaly, na sobě již měla pracovní obleček. Ten byl velmi decentní a zdaleka neodkrýval tolik, kolik bych si myslela. Její outfit doplňoval jemný make-up a dlouhé rozpuštěné hnědé vlasy. Iveth je dle mého názoru spíš tichá a uzavřenější než ostatní dívky. Ale i přesto je komunikativní a rozhovor s ní byl pozvolný a příjemný.

Jaké životní situace mohly prostituující ženu ovlivnit, jak by popsala své dětství, dospívání, dobu studia?

Jak byste popsala své dětství? V jakém prostředí jste vyrůstala?

Moje dětství? Neřekla bych, že bylo něčím výjimečné nebo odlišné. Já, sestra, otec a matka jsme žili v malém rodinném domku se zahradou na kraji města. Kousek od domu byla školka i škola, takže jsem nejvíc času trávila právě v okolí domu, kde jsem také měla kamarádky. Ze školky si nic moc nepamatuju. Ze základní školy už mám vzpomínek o něco víc. Měly jsme s holkami takovou malou partu. Tenkrát jsme si myslely, že jsme hvězdy. Bylo nás pět. Všechny holky pocházely ze sousedství. Táta chodil na směnný provoz do práce, trávil tam hodně času. Vždy když měl ale volno, bral nás někam na výlet. Mamka pracovala jako účetní, kolem třetí nás vyzvedla se sestrou ve družině a odpoledne jsme trávily většinou venku. Na základní škole jsem si vedla dobře. Nikdy jsem nebyla lajdák, ani na střední.

Doma byla více méně vždy pohoda. I když jsem někdy slýchávala, jak se naši hádají, nebylo to příliš často. Myslím, že jako v každé jiné normální rodině.

Jaký vztah jste měla s rodiči?

S mamkou jsme vždy vycházely dobře. Snažila se se mnou i se sestrou o kamarádský vztah, založený na důvěře. Myslím, že se jí to docela povedlo. Taťka byl často v práci, ale myslím, že i s ním jsem měla dobrý vztah. Dobré vzpomínka mám hlavně na společné výlety za koupáním, na zámky nebo tak.

Jak a s kým jste trávila volný čas, měla jste nějakou partu?

Od základní školy jsme byly parta holek, dvě z té party se mnou šly i na kadeřnici. S ostatními jsme se i nadále vídaly. Byly jsme prostě holky, co společně zajdou ven, na koupaliště a v pozdějším věku třeba na zábavu nebo do hospody. Ve dvaceti jsem potkala svého budoucího muže. To se hodně změnilo. Začala jsem mnohem víc času trávit s ním. Pak přišly děti, s holkami jsem se už tak často nevídaly.

Mohla byste mi popsat období vašeho dospívání, osamostatnění se, první práce atd. až po první zkušenost s prostitucí?

Když jsem úspěšně zakončila obor kadeřnice, získala jsem zaměstnání v jednom salónu u nás ve městě. Ta práce mě bavila. Bydlela jsem u rodičů, vydělávala jsem si nějaké

peníze. Nebylo to sice mnoho, ale rodičům jsem přispívala jen malou částkou a tak mi zbylo i na nějaké oblečení, chození do kina, na diskotéku a tak. Na jedné diskotéce jsem se potkala s P. (manžel paní Iveth). Láska na první pohled. Zamílovali jsme se a rychle jsme začali uvažovat o svatbě a dětech. Odstěhovala jsem se od našich do bytu s přítelem. Vše jsme chtěli mít rychle, osamostatnit se, odstěhovat se, žít spolu. A tak se taky stalo. Rok od doby, kdy jsme se seznámili, jsme se vzali a za nedlouho jsem porodila syna. P pracoval jako technik v jedné firmě. Vše bylo fajn. Po krátké době přišla na svět dcera. Ve více či méně šťastném vztahu jsme společně soužili se dvěma dětmi jeden rok. Čím dál víc jsme se hádali. Já byla na mateřské, P. chodil do práce. Brzo došlo na rozvod. Nerozvedli jsme se ve zlém, jen jsme už nedokázali najít cestu k sobě. Do teď platí na obě děti alimenty a vídáme se, když si pro děti přijede třeba na víkend. Obě děti jsou svěřeny do péče mne, ale s otcem se vídají. No a krátce po rozvodu s dvěma dětmi na krku jsem začala hledat novou práci, kde bych si vydělala dost peněz na to, aby dětem i sobě zajistila takové podmínky, jako jsme měli s P. před rozvodem. Na tuto práci mě přivedla kamarádka z dětství. Sama v baru pracovala už rok. Zkusila jsem to a jsem tu už osm let.

Co bylo motivem, který přivedl ženu k prostitučnímu chování?

Jak byste nyní stručně popsala svůj život, životní situaci?

Před tím, než jsem tu začala pracovat, jsme se chvíli potýkali s nedostatkem peněz. Já byla ještě na mateřské. Mamka s tatškou si děti brali docela často na hlídání. Já jsem hledala práci jako kadeřnice. Zbytek už znáte.

Teď žiju celkem spokojený život se svými dětmi. Když potřebuju, tak jsou u babičky a u dědy. Někdy si je bere i tchýně. Vydělám si dostatečné množství peněz, abychom to zvládli sami. Přítele bych si ale našla ráda.

Vzpomenete si, kdy a z jakého důvodu jste poprvé začala uvažovat o poskytování sexuálních služeb? Co Vás motivovalo? Jak jste se cítila první dny v „nové práci“?

Jak už jsem říkala, po rozvodu jsem hledala práci, kde bych si vydělala dost pro sebe a svoje děti. A jako zaměstnaná kadeřnice si moc nevyděláte. Zauvažovala jsem o této práci po tom, co mne na to přivedla kamarádka. Příliš dlouho jsem se nerozmýšlela. Poměrně vysoký příjem a zároveň dost času na děti.

V práci jsem byla poprvé na zkoušku. Kamarádka mi dohodla s majitelem, že se přijdu ukázat a podívat se, jak to tu chodí. I přesto, že se mi ze začátku do téhle práce nechtělo, brzo jsem si zvykla. Poprvé to nebylo nic příjemného. Byla jsem nervózní, bála jsem se, že na mě bude klient hrubý nebo že ho nezvládnou vzrušit, nebo že mi přijde nepřítažlivý a tak dále. Asi po měsíci jsem si zvykla, našla jsem si kamarádky. Je nás tu víc s podobným příběhem. S většinou holek vycházím dobře.

Jaký byl Váš život krátce před tím, než jste se rozhodla žít se prostitucí?

To už jsem zmiňovala. Vše se událo docela rychle. Žena po rozvodu s malým příjmem a dvěma dětmi.

Měla jste někdy jiné zaměstnání? Jaké?

Po maturitě jsem pracovala jako kadeřnice v salónu.

Máte rodinu, děti, manžela, přítele?

Mám jednu dceru a syna. Jsem rozvedená.

Jak se vyvíjela prostituční kariéra?

Jak dlouho se živíte poskytováním sexuálních služeb? Od kolika let?

Začala jsem, když mi bylo 24 let. Teď mi je 32. Pracuju tady v baru už osm let.

Na základě čeho/koho jste se rozhodla pro tento způsob přivýdělnku?

Na základě doporučení mé kamarádky. Samozřejmě rozhodující bylo, že si vydělám slušné peníze a mohu trávit i dost času s dětmi.

Vzpomenete si na svého prvního klienta? Co to ve Vás zanechalo? Jak byste tuto situaci popsala?

Vzpomínám si, že přišel do baru vysoký chlap okolo čtyřiceti. Od holek jsem pak zjistila, že je to docela častý host. Asi jsem se mu na první pohled zalíbila, protože mne po chvíli pozval na skleničku. Potom jsme šli do pokoje. Byla jsem hodně nervózní. On věděl, že jsem tam nová. Choval se slušně. Na poprvé to nebylo tak strašný. Ten večer už jsem jiného chlapa neměla. Pamatuju si, že když jsem přišla domů, tak jsem se zamyslela nad tím, co jsem dělala. Nepřišlo mi to ale tak děsné. Další den jsem šla do práce znova.

Jak ženy nahlíží na tento způsob obživy?

Vidíte v tomto zaměstnání nějaké konkrétní výhody nebo nevýhody? Je něco, co se Vám líbí nebo naopak nelíbí?

Nelíbí se mi, že někteří klienti jsou drzí nebo oplzlí. Někteří chlapi s námi zacházejí jako s věcí, jiní jsou ale zase příjemní a milí. Nevýhoda je také to, že je pořád riziko, že dostanete nějakou nemoc nebo tak. Ale vždy používáme kondom. Výhodné mi přijdou docela dobré peníze a čas na děti.

Jak to vidíte do budoucna? Co byste chtěla dělat?

Na tuhle práci už jsem si zvykla. Ale na druhou stranu bych to asi nechtěla dělat do smrti. Teď jsou okolo dětí velké výdaje, takže o změně zatím neuvažuji. V budoucnu bych ale chtěla tuhle práci změnit. Mým snem je mít malý salónek a stříhat. To mě vždy bavilo. Jsem taková dvorní kadeřnice většiny kolegyň.

Kdyby Vám někdo nabídl jiné zaměstnání, přemýšlela byste o tom? Za jakých podmínek byste nad změnou povolání opravdu uvažovala? Nabídl Vám někdy někdo jinou práci?

Přemýšlela, ale jak už jsem říkala, peníze které si vydělám tady si jinde jen tak nevydělám. Musela bych vědět, že užívím sebe i děti.

Využily respondentky někdy nějaký způsob sociální (zdravotní) pomoci?

Nabídl Vám někdo někdy pomoc například s vyhledáním si jiného zaměstnání, dluhové poradenství, pomoc s vyřizováním dávek, dokladů?

Ano, jednou. Ale nikdy jsem takovou pomoc nevyhledávala. Víím, že existují organizace, které takovou pomoc nabízejí. S holkami jsme se o tom bavily.

Využila byste takovou pomoc? Napadá Vás nějaký druh pomoci, který byste využila?

Znáte nějakou organizaci, která tyto služby poskytuje? (R-R, La Strada..)

Znám Rozkoš bez rizika. Zatím nemám pocit, že bych potřebovala pomoc.

Necháte se testovat na pohlavně přenosné choroby? Kde? Jak často?

Ano, necháváme se všechny pravidelně testovat. Myslím, že to vychází jednou za půl roku.

4.3 Analýza technikou vyložení karet – prezentace výsledů

Ve třetí podkapitole jsou technikou vyložení karet prezentovány výsledky výzkumu. Text je rozdělen do šesti samostatných částí, které byly seřazeny vzestupně od toho, jak respondentky prožívaly dětství, přes dospívání a dospělost až k tomu, jak dotazované ženy vidí svou budoucnost. Důraz je kladen na příčiny a motivy, které by mohly mít na prostituční chování vliv.

4.3.1 Dětství a rodinné prostředí

Rodina je primární, neformální sociální skupinou, která má v socializaci jedince nenahraditelný význam. Bývá označována jako prostředí, do kterého se člověk bez možnosti rozhodnutí narodí a přejímá to, co je v tomto prostředí připraveno rodiči (Přadka a kol., 2004). Jinými slovy si v rodině jedinec osvojuje mravní normy a vytváří si žebříček hodnot (Matoušek, 1993). Vývoj dítěte může ovlivnit například příliš tvrdá nebo mírná výchova. Proto byly do výzkumu zařazené i takové otázky, které byly zaměřeny na rodinné prostředí, ve kterém dotazované ženy vyrůstaly.

„Táta zastával hodně autoritativní typ výchovy. Vždy bylo striktně dáno, v kolik hodin musíme být doma, kdy se budeme koukat na televizi, jak dlouho se musíme učit... Pozdní příchody byly trestány domácím vězením...“ Michaela

„Táta pracoval jako dělník ve fabrice, doma moc často nebyl ...byl spíš typ, co měl rád, když ho všichni poslouchají...často nám dával najevo, kdo nosí domů peníze a kdo bude teda po všem rozhodovat...“ Elizabeth

Emoční zázemí zřejmě chybělo i slečně Lili: *„Naši se rozvedli, když mi bylo patnáct...odstěhoval se k milence, teď s ní má děti... po rozvodu jsme zůstali sami...měla jsem mu za zlý, že nás opustil...stála jsem na mamky straně...“* Lili

„Měly jsme takovou partičku holek, kouřily jsme, občas popíjely, prostě jsme se tak poflakovaly po sídláku...“ Kamila

„ S mamkou jsem měla takový obyčejný vztah...nesvěřovala jsem se jí, dělala jsem si, co chci... “ Kamila

„No tak moje dětství nebylo zrovna v pohodě...V děcáku se nám snažili dopřát vše...rodiče Vám ale nikdo nenahradí... “ Lucka

Naopak Iveth hodnotí svůj vztah s rodiči kladně: „ S mamkou jsme vycházely dobře...říkala jsem ji skoro všechno...myslím, že jsme měly jako pěkný vztah... “

4.3.2 Dospívání a puberta, vliv vrstevníků

Období dospívání a puberty mělo velký vliv na slečnu Michaelu: „Snažila jsem se pořád zapadnout a najít si nějaký kámošky...Pak mě jednou jeden kluk poprosil, ať mu dojdu koupit cigára... Chodily jsme do parku popíjet, kouřit, hulit...Tátovi jsem říkala, že musíme dělat nějaký referáty a tak.... “. Michaela

Vliv vrstevnické skupiny a období dospívání mohlo mít vliv i na slečnu Lili: „Na vysoký začal úplně nový život... bary, hospody, diskotéky... se spolubydlící jsme začaly pracovat v tanečním baru... V Praze toho bylo strašně moc, co jsem prostě musela mít...co jsem chtěla vyzkoušet... “

„Vzpomínám si, jak na nás pokřikovali nějaký tejpci, ať si s nima dáme víko...dost jsme se mázly a zkusily i hašiš, tak jako nedej si, když ostatní si taky dávaj... “ takto vzpomíná slečna Lucka na to, jak trávily s kamarádkami volný čas, ale také na svou první zkušenost s drogami.

Michaela začala studovat vysokou školu, kterou bohužel nedokončila. Na to období, kdy studovala, ale vzpomíná ráda: „ ...na vejšce jsem byla samé nové hadříky, diskotéky, kluci...drogy... zkusila jsem toho teda docela dost, ale s mírou...Jedna naše kámoška nám řekla, že dělá call girl...že prej nejde o nic jinýho, než občas heknout do telefonu... když řekla, kolik si vydělá, bylo to jasný... “ Michaela

4.3.3 Osamostatnění se, první práce, samostatné bydlení

Toto období může být jedním ze zlomových. Člověk se seznamuje s okolním světem z pohledu dospělé samostatné osoby, která si musí zařídit nějaké bydlení a finanční prostředky k nákladům na obživu, volný čas a jiné nezbytné věci.

Kamila popisuje toto období: „ *Po střední jsem dělala jako prodavačka v obchodě s hadrama...zamilovala jsem...vše jsme chtěli mít rychle, víš jak, svatba, děti...odstěhovala jsem se k němu...ve dvaceti jsem otěhotněla a narodila se nám holka...* “ Kamila

Po svém období dospívání a osamostatnění prožívala slečna Lucka: „ *...po škole jsme si s kámoškou hledaly byt no a taky práci... dělala jsem servírku v jednom pajzlu...vybavení jsme si vzaly na splátky... něco koupily z toho, co jsme vydělaly...* “

„ *...potom, co jsem skončila kadeřnici, jsem začala dělat v jednom salónu, to mě docela bavilo...bydlela jsem u rodičů...ve dvaceti jsem se zamilovala a odstěhovala...* “
Iveth

„ *...poznala jsem novýho kluka...odstěhovala se do Hory... pracovala jsem jako servírka... do té doby, než tu restauraci zavřeli...* “ Michaela

4.3.4 Motivace k prostituci, počátek prostituční kariéry

Jak již bylo popsáno v teoretické části práce, motivace se dá podle různých kritérií rozdělit do několika kategorií. Malinová (2005) vymezuje tři základní druhy motivace k prostitučnímu chování: **Motivace vnějším tlakem**, kdy jsou ženy do tohoto způsobu obživy donuceny okolnostmi a okolím. Jedná se například o mladé dívky, které jsou nuceny postarat se sami o sebe, ale nemají žádné zázemí ani finance. Nebo naopak dospělé ženy, které se z různých důvodů staly samoživitelkami svých dětí.

„Musela jsem si najít takovou práci, abych utáhla dvě děcka, nájem a ještě sebe...když jsem měla dvě práce, děti jsem skoro neviděla... přestěhovali jsme se sem, kousek odtad'...na menší město... našla jsem inzerát...“ Elizabeth

„... tak hlavně jsem hledala job, kde si vydělám dost peněz pro sebe a děti... a jako kadeřnice si moc nevyděláš...“ Iveth

„...bylo náročná skloubit práci a malou...náklady na byt a ještě já a dítě, z platu prodavačky to moc nešlo...těsně před tím, než jsem začala dělat tady, jsem byl fakt zoufalá...dlužila jsem i peníze kámošce...“ Kamila

Druhou skupinu tvoří ženy, u kterých je sex koníčkem. Takové ženy začnou často uvažovat o tom, že by za sex mohly brát peníze. Spouštěčím bodem může být setkání s osobou, která prostituci již praktikuje. Taková motivace se nazývá **motivace vlastní potřebou**.

„No poprvé jsem o sexu za peníze začla uvažovat, když to zkusila moje kámoška, to byla spolubydlící...vedla mě k tomu ukrutná zvědavost a teda taky možnost si dost vydělat ...“ Lili

„Když se kámoška vrátila, donesla balík peněz a nějaký dárky pro mě... říkala, že jen párkrát zavrtěla zadkem, odpracovala si, co má a bylo hotovo...čím dál víc jsem přemýšlela o tom, že to zas tak strašný nebude...“ Lucka

„Začala jsem, když se o tom zmínila známá... líbila se mi představa velkých peněz za „málo práce“ ...“ Michaela

Třetím druhem motivace je **motivace racionální úvahou**. Takto uvažují zejména studentky nebo také ženy s malými dětmi, které hlavní výhodu vidí v možnosti pracovat v noci a pracovní dobu si určit dle svého.

„nejvíc se mi líbilo, že bude velký příjem...je to časově dobrý, můžu naplánovat dny v práci, jak se mi to hodí...“ Elizabeth

„...výhodný jsou peníze... a čas...pracuju hlavně večer ...domů přijdu třeba okolo čtvrtý ráno...vypravím děti do školy a jdu se vyspat...“ Iveth

„...tak výhoda je určitě to, že mám dost peněz na všechno, co s malou potřebuju... na kroužky, oblečení a tak...můžu jí víc dopřát, víc koupit...mám na dceru víc času...“ Kamila

Nejčastější motivací u respondentek byly peníze. To ukázala již anketa, kde pět z šesti žen odpovědělo, že je prostituci vedly finance. V průběhu rozhovorů šlo však vyzorovat i jiné motivační prvky, které k samotnému rozhodnutí žít se prostitucí přispěly. Ať už je to časová flexibilita, vyšší nárok na životní podmínky nebo snaha zajistit si dost prostředků na nadstandartní životní potřeby.

Odpovědi dotazovaných žen také poukázaly na to, z jakého důvodu se ženy vyskytly v situaci, kdy potřebovaly vyšší příjem. Tři z dotazovaných jsou matkami samoživitelkami, které jako primární důvod uvedly dostatek financí k zajištění bydlení a péče o děti. Jako výhodu všechny matky zmínily časovou flexibilitu a možnost starat se přes den o své děti.

4.3.5 Přítomnost aneb výhody a nevýhody

Otázky rozhovoru nebyly orientovány jen na minulost žen, živičích se prostitucí, ale i na současnost a budoucnost. Zde bylo účelem nalézt motivy, které tyto ženy ve stávajícím zaměstnání udržují. Konkrétně byla respondentkám pokládána otázka, zjišťující subjektivní vnímání výhod a nevýhod, které jim prostituce přináší. Jednou z nejvíce opakovaných výhod bylo, že mají dostatek financí na zaplacení nezbytných údajů, spojených s péčí o sebe, rodinu a s náklady na bydlení. Matky od dětí zmiňovaly navíc možnosti pracovat v noci a tím pádem trávit přes den o něco víc času se svými dětmi. Noční služby jsou však respondentkami vnímány i jako nevýhoda. Většina u dotazovaných žen také uvedla, že výhodou je poměrně příjemné pracovní prostředí, pohodlí a kolektiv, ve kterém pracují. Dívky mezi sebou vychází, respektují se a vzájemně si pomáhají.

„tak výhoda...to je jednoduchý...tolik bych si asi jinde nevydělal...mám docela čas na děti...“ Elizabeth

„...mám dost času na dceru...dost peněz na nájem, zájmy, kroužky...malou vozím k mamě, ale někdy si děcka pohlídáme i s holkama navzájem...“ Kamila

„výhoda je teda, že mám práci...vlastně peníze...taky si to můžu zařídit, abych měla čas na děti.“ Iveth

U mladších respondentek šlo spíše o jakési nadstandartní podmínky spojené se životním stylem. Finanční výdaje se netýkají jen obživy a nájemného, ale také kosmetiky, značkového oblečení, různých společenských akcí aj. Za dobu prostituční kariéry si zvykly na vyšší příjem, který jim dopřává jiné finanční možnosti, než běžné zaměstnání.

„Peníze jsou výhoda (smích)...málo práce a dost peněz...“ Lucka

„Jako výhoda je určitě to, že si vydělám dost na všechno, co potřebuju... zvykla jsme si na vyšší příjem...zbývá mi dost času na sebe...jenom cvičení mě vyjde teď asi litr měsíčně.“ LiLi

Na druhé straně zaznělo i mnoho nevýhod, které tato práce přináší. Nejčastěji byly zmíněny rizika nákazy pohlavně přenosnou chorobou, ale také občasné shledání s agresivním nebo nevhodně se chovajícím klientem.

„nelíbí se mi, že nějaký chlapi jsou fakt hrubí, nechutný a tak...“ Slečna Lili jako nevýhodu považuje i nutnost lhát svému okolí: „Tak trošku mě štve, že musím lhát mamě, že jezdím dělat do baru na diskotéku...“

„Nevýhoda? Tak ty nočky jsou občas docela únavný...jo a bojím se i nějaký nákazy...někdy je ten chlap trochu víc hrr...“ Kamila

„...nevýhoda je riziko nemoci...někdy to ten chlap dost přepískne...to se teda taky občas stane a to je blbý...“ Lucka

„...nelíbí se mi, když jsou oplzlí...někdy taky dost hrubí...“ Iveth

„...stane se, že jsou ty požadavky fakt ulítlý...nezvykla jsem si na ty, co jsou nechutný...jako nevýhodu teda vidím i to, že si mi jako bude docela blbě hledat asi normální práce...“ Michaela

„Nevýhoda je podle mě riziko, že se nakazím...ale zatím se to nestalo...taky to, že se asi každý z nás stalo, že byl někdo surovej a tak...“ Elizabeth

4.3.6 Budoucnost

Na závěr rozhovoru byly respondentkám pokládány otázky, týkající se jejich budoucnosti. Předmětem zájmu bylo zmapovat, zda přemýšlejí o změně zaměstnání, za jakých podmínek a také v jakém časovém horizontu.

Slečna Lucka o své budoucnosti příliš nepřemýšlela, vidí ji asi takto: *„Ještě jsem o tom nepřemýšlela, jednou bych chtěla bejt...nevím...bavilo by mě dělat třeba tanečnici, ale víš jak, bez sexu...tancování mě dost bavím, chodím na pole dance a to je fakt dobrý...přemýšlela jsem o změně...muselo by mě to bavit...a musela bych si vydělat...“ Lucka*

Paní Iveth o změně zatím neuvažuje, ale má své sny, kterých by jednou chtěla dosáhnout: *„Teď jsou děti no...tak zatím neuvažuju...ale jednou...v budoucnu bych chtěla tuhle práci změnit...mít třeba nějaký malý salónek a stříhat, to mě vždycky bavilo...“ Iveth*

„Tak určitě bych chtěla v budoucnu jinou práci...až skončím ve škole, chtěla bych si najít práci v oboru, kterej teď studuju...tuhle etapu bych chtěla nechat za sebou, nedovedu si představit, že mám chlapa a děti a pracuju tady...no ale bude těžký se spokojit třeba s nižší výplatou nebo si najít takovej job, kde si vydělám tolik...“ Lili

Slečna Kamila by ráda tuto práci změnila, ale nevýhodu vidí v tom, že je sama a že nemá dostatečné zkušenosti nebo vzdělání na to, aby dostala slušné zaměstnání se slušnou mzdou: *„...no určitě bych s tímhle ráda skončila...třeba tak do roka, do dvou...no jo, ale v jednom se to špatně táhne...ráda bych si našla přítele a začla*

normální život...nemám ale žádnou praxi ani věšku, abych dostala takovou práci, abych uživila sebe a dceru... “ Kamila

„Určitě bych chtěla co nejdřív najít nějakou hezkou práci...přestat tady...chci to změnit...ráda bych dělala v nějaký malý kavárně, ale jsem asi zhýčkaná, potřebuju pro sebe víc... “ Michaela

„no tak vzhledem k tomu, že mám teď přítele tak uvažuji o tom, že s tím praštím, čím dál víc...pokukuju po nějakých inzerátech...tak třeba až se sestěhuju (s přítelem)...klesnou náklady...bavilo by mě dělat pokojskou třeba...nebo servírku, ale nikdy jsem to nedělala... “ Elizabeth

4.4 Hodnocení výzkumných otázek

Výzkumná otázka 1.: Jaké důvody vedly vybrané sexuální pracovnice k rozhodnutí žít se prostitucí?

Všechny dotazované se o této práci dozvěděly jedním ze dvou způsobů. Prvním z nich je doporučení kamarádky nebo známé. Druhým je inzerát v novinách nebo na internetu. Případně kombinací obou, tedy doporučením a následným hledáním inzerátů. Důvody, které vedly ženy k tomuto rozhodnutí, byly odlišné. Takto některé z nich popisují období krátce předtím, než se začaly žít prostitucí:

Důvodem u paní Elizabeth bylo uspořádat si život a najít si takovou práci, aby ji zbyl čas na děti. *„Můj život byl chaotickéj...neuspořádaněj...a rozlítanej...měla jsem dvě práce, děti jsem skoro neviděla...tuhle práci, to jsem našla v inzerátu“.*

Slečna Michaela se potýkala s problémem ohledně hledání nového zaměstnání. Na tuto možnost ji přivedla kamarádka: *„Pracovala jsem jako servírka do té doby, než tu restauraci zavřeli...chtěla jsem nějakou novou, kde si slušně vydělám...hledala jsem*

na ÚP, v inzerátech a tak....ale buď se to tam nelíbilo mě...jako že blbý podmínky...a nebo sem se jim nelíbila já...poprvé jsem o tom tady zauvažovala, když se zmínila kámoška...“ Michaela

U slečny Kamily bylo hlavním důvodem, že dlužila nějaké peníze a byla vysílená z toho, že měla současné dvě zaměstnání. „Těsně před tím, než jsem tady začla, jsem byla fakt zoufalá...neměla jsem peníze, dlužila jsem kamarádce...dceru jsem viděla jen málo, lítala jsem z práce do práce...“ Kamila

„narazila jsem přes kámošku na tenhle bar...zašla jsem se podívat...vedla mě k tomu ukrutná zvědavost...“ Lili pracovala předtím v tanečním baru a novou práci nehledala, narazila na ní náhodou.

U paní Iveth pracuje v klubu nejdéle. Podle jejích výpovědí se vše událo příliš rychle, svou situaci popisuje takto: „před tím, než jsem tady začla, jsme měli málo peněz...ženská sama s děckama...po rozvodu...tak hlavně jsem hledala job, kde si vydělám dost peněz pro sebe a děti... a jako kadeřnice si moc nevyděláš...“

Slečna Lucka patří mezi ty ženy, které mají k sexu kladný vztah. Před tím, než začala pracovat v klubu, si vydělávala jako servírka... „sex mám ráda a lákalo mě to...když jsem viděla, kolik si můžu jako vydělat... čím dál víc jsem přemýšlela o tom, že to zas tak strašný nebude...“

Výzkumná otázka 2.: Jaké motivy měly sexuální pracovnice k tomu, aby se začaly živit prostitucí?

Nejčastěji uváděnou motivací, která vedla k rozhodnutí živit se prostitucí, byla potřeba finančních prostředků. Všechny respondentky vyšší příjem uvádí jako motiv, proč se pro tuto volbu rozhodly a zároveň jako motiv, proč u tohoto zaměstnání stále

zůstávají. Při hlubší analýze rozhovorů však vyplynuly na povrch i jiné motivy, které vedly k takovému rozhodnutí. U matek s dětmi se jedná zejména o možnost časové flexibility, plánování si směn, možnost pracovat ve večerních a nočních hodinách a tedy možnost trávit o něco více času se svými dětmi. Důvodem byla také nemožnost najít si takové zaměstnání, z jehož výdělku by poplatily náklady na děti, sebe a bydlení. Ženy, které nemají děti, zmiňovaly i jiné motivy. Dvě respondentky již v anketě zmínily jako důvod vedoucí k prostitučnímu chování zvědavost. V rozhovorech se také objevovala odpověď pohodlnost a heslo „za málo práce hodně peněz“. Peníze sice byly prvotní motivací, ale ukázalo se, že některé respondentky se nepohybovaly na hranici zoufalosti nebo chudoby, ale že potřebovaly více peněz zejména pro svoje nadstandartní potřeby.

Výzkumná otázka 3.: Jaké situace mohly během života ovlivnit osobnost žen natolik, že došlo k prostitučnímu chování?

Během rozhovorů u každé respondentky vyplynulo na povrch několik životních situací, které více či méně mohly ovlivnit jejich osobnost natolik, že se staly prostitutkami. Pro lepší orientaci byly tyto možné vlivy zaneseny do tabulky.

Tabulka č. 4 Vliv životní situace na prostituční kariéru

	Nedostatek financí	Dysfunkční /afunkční rodina	Negativní vliv vrstevníků	Absence manžela/přítele/r ozvod	Práce v klubu na základě doporučení kamarádky	Nemožnost najít si zaměstnání	Matka samoživitelka
Kamila	X	X		X			X
Michaela	X	x	X		X	X	
Lili	X	X	X		X		
Lucka	X	X	X		X		
Elizabeth	X	x		X		X	X
Iveth	X	x		X	X		X

Ve druhém sloupci jsou použity oproti ostatním sloupcům i malé křížky. Tyto respondentky neuvěděly sice, že by pocházely z neúplné nebo nefungující rodiny, ale na základě odpovědí z rozhovorů u nich, v porovnání s literárními zdroji, lze hovořit do určité míry o rodinné dysfunkčnosti.

Výzkumné otázky byly tedy zodpovězeny takto:

Výzkumná otázka 1.: Jaké důvody vedly vybrané sexuální pracovnice k rozhodnutí žít se prostitucí?

Důvody, které vedly respondentky k prostitučnímu chování, mohou sahát až k dysfunkčnímu rodinnému prostředí a vlivu vrstevnických skupin. Především nachází ale společný jmenovatel v potřebě vysokých příjmů a to z odlišných důvodů, které byly ve výzkumné části popsány.

Výzkumná otázka 2.: Jaké motivy měly sexuální pracovnice k tomu, aby se začaly žít prostitucí?

Nejčastěji jmenovanou motivací byly jednoznačně finanční prostředky. Dvě z respondentek odpověděly, že je k prostituci vedla také zvědavost.

Výzkumná otázka 3.: Jaké situace mohly během života ovlivnit osobnost žen natolik, že došlo k prostitučnímu chování?

Během výzkumu došlo k odhalení několik možných životních událostí, které mohly dotazované ženy přivést k prostituční kariéře. Z tabulky výše vyplývá, že všechny z dotazovaných respondentek pochází z dysfunkční nebo afunkční rodiny. Tři z respondentek mohly být ovlivněny svými vrstevníky. Dvě ženy začali s prostitucí po rozvodu, jedna po rozchodu se stálým partnerem. Dvě ženy se potýkaly s nemožností najít si zaměstnání. Tři z dotazovaných žen jsou matkami samoživitelkami.

4.5 Zkušenosti respondentek s poskytováním sociální péče

V rámci provedeného rozhovoru byly zjišťovány také informace, týkající se zkušeností respondentek s poskytováním nějakého druhu sociální péče. Tři z šesti dotazovaných se již setkaly s nabídkou sociální pomoci. Další tři respondentky naopak odpovídaly, že zatím nikdy nebyly osloveny z důvodu poskytnutí takové pomoci. Některé ale přiznávají, že nikdy pomoc nevyhledávaly. Všechny dotazované ženy zmínily, že vědí, že existují organizace, které jsou zaměřené na poskytování různé pomoci osobám, žijícím se prostitucí.

„Jo... vím o nějakých organizacích, který se zajímaj o ženský, co to dělaj za peníze...“ Lucka

„Znám Rozkoš bez rizika...s holkama jsme se tady o tom bavily“ Iveth

„Tak znám nějaký (organizace)...v Praze toho bylo docela dost, tady toho zas tolik není...“ Lili

Cílem bakalářské práce bylo zjistit subjektivní vnímání důvodů, které vedly vybrané sexuální pracovnice k prostituci a vytvořit návrh možného modelu sociální práce s touto skupinou. V rámci naplnění druhé části cíle byl vypracován návrh sociální práce s ženami, které se živí prostitucí, s ohledem na lokalitu, kde tyto ženy žijí.

V rámci sociální práce s osobami provozující prostituci je nejvíce využíván přístup zmírňování škod a přístup zaměřený na resocializaci (Matoušek a kol., 2005).

- 1) Mezi **zmírnění negativních důsledků prostituce** lze zahrnout například:
 - prevenci sociálního vyloučení
 - prevenci pohlavně přenosných chorob
 - prevenci závislostí na drogách, alkoholu, automatech aj.
 - prevenci kriminality
 - pomoc a podpora rodiny, vytváření zázemí (azylové domy aj.)
- 2) Resocializace (pomoc s odchodem od prostituce) je přístupem, který se zaměřuje na budoucí povolání a uplatnění prostituujících žen. Řeší problémy, které s ukončením provozování prostituce přicházejí, jako je finanční situace nebo

ztráta bydlení. Sociální pracovník se snaží pomoci nejen s těmito problémy, ale také s nalezením nového vhodného zaměstnání (Tichý, 2007).

Sociální práce s prostituujícími osobami využívá pro toto odvětví speciálních metod, jakými je například terénní sociální práce neboli **streetwork**. Podstatou streetworku je snaha o navázání kontaktů s klienty a následně o předávání informací, kontaktů, informačních letáků ale i poskytování poradenství aj. Streetwork s prostituujícími osobami zahrnuje také poskytování zdravotnických služeb, kondomů, možnost vyšetření na sexuálně přenosné choroby a mnoho dalších. Zároveň je důležité monitorovat určitá území a sbírat informace o poskytovatelkách sexu za peníze. Problémem je snaha o terénní práci v erotických klubech. Většinou se majitelé cítí být ohroženi a nesouhlasí se vstupem sociálního pracovníka do klubu. Najdou se i tací, kteří sociálního pracovníka a jeho služby uvítají.

Dalším způsobem pomoci je **pomoc institucionální**. Instituce poskytují klientkám zdravotní a psychosociální služby, možnost ošacení, jídla, hygieny, pomoc ženám se státní byrokracií (úřední dopisy, vyplňování žádostí, splátkový kalendář...) apod. (Matoušek, 2005). Více informací o institucích, které jsou zaměřeny na osoby s prostitučním chováním, naleznete v teoretické části práce.

Na základě odpovědí respondentek a vlastního zmapování situace na Kutnohorsku se domnívám, že sociální péče v této lokalitě není poskytována v dostatečné míře. Význam přikládám tomu, že se klub, ve kterém byl průzkum prováděn, nenachází ve velkém městě ani v lokalitě, která by byla pro prostituci typickou. Hlavní město je ale vzdálené jen pouhou hodinu automobilem nebo vlakem. V Praze je mnoho organizací a institucí, které jsou na problematiku prostituce přímo zaměřeny. Pracovníkům erotického klubu Paříž byly tedy podány informace o organizaci Rozkoš bez rizika a o možnosti tuto organizaci navštívit. R-R poskytuje sociální a dluhové poradenství, individuální terapii, vyšetření na pohlavně přenosné infekce a mnoho dalších služeb. Toto doporučení je zároveň návrhem sociální práce s ženami, živícími se jako prostitutky.

5. DISKUZE

Bakalářská práce se zabývá pohledem na prostituci jako na sociální problém. Cílem práce bylo zjistit subjektivní vnímání důvodů, které vedly vybrané sexuální pracovnice k prostituci a vytvořit návrh možného modelu sociální práce s touto skupinou. Pro výzkum byla použita kvalitativní výzkumná strategie. K získání potřebných informací byla využita metoda polo-strukturovaného hloubkového rozhovoru a stručné ankety. Rozhovor proběhl s šesti respondentkami. Tyto respondentky byly požádány taktéž o vyplnění stručné ankety. Její význam spočíval v získání základních informací o respondentkách, jako je například věk, rodinný stav, vzdělání aj. Zároveň obsahovala i otázky, zaměřené na využívání sociální podpory, placení sociálního a zdravotního pojištění, názor na legalizaci prostituce, zkušenosti s terénní sociální prací a s testováním pohlavně přenosných infekcí.

Rozhovor byl koncipován tak, aby odpovědi respondentek přinesly informace z jejich raného dětství, z období dospívání, prvního osamostatnění, začátku prostituční kariéry i z momentálního života. Ženám byly pokládány i otázky, týkající se jejich budoucnosti a zkušenosti se sociální péčí. Otázky byly formulovány tak, aby mohlo dojít k zmapování problematiky barové prostituce a aby byly zodpovězeny výzkumné otázky, které byly zaměřeny na motivaci k prostituci. Výzkum v této oblasti potvrdil mnoho výroků autorů, kteří se touto problematikou zabývají. Zároveň ale některé výroky potvrzeny nebyly.

První výzkumnou otázkou bylo: **Jaké důvody vedly vybrané sexuální pracovnice k rozhodnutí žít se prostitucí?** Kraus (2008) píše, že příčiny sociální deviace, za kterou považuje i prostituci, lze rozdělit na exogenní a endogenní. Mezi endogenní patří takové faktory, s kterými se rodíme. Druhou skupinou jsou exogenní faktory, které se dále dělí na faktory minulosti a na faktory přítomnosti.

Do faktorů minulosti patří takové faktory, které ovlivňovaly osobnost člověka během dětství a dospívání. Kraus (2008) zmiňuje, že pro správný vývoj dítěte je nezbytně nutné, aby rodina splňovala emocionální funkci, dávala dítěti pocit bezpečí, jistoty a lásky, Skopalová (2000) dodává, že tato funkce nejčastěji bývá narušena při rozpadu rodiny kvůli rozvodu nebo smrti jednoho z rodičů. To mohlo být také spouštěcím bodem k prostituční kariéře u dvou respondentek, které mají rozvedené rodiče.

Další důležitou funkcí rodiny je dle Krause (1998) také to, aby rodiče našli dostatek času na to, věnovat se dětem. Povídat si s nimi, trávit s nimi volný čas a zajímat se o to, s kým se kamarádí. I tato funkce byla u většiny respondentek narušená. Z rozhovoru vyplývá, že jejich rodiče mnohdy nevěděly nic o tom, jak ženy v období dospívání volný čas trávily. Odpovědi na otázku, týkající se vztahu s rodiči, také vypovídají o tom, že některé respondentky neměly s rodiči upřímný a otevřený vztah.

Vrstevníci mají dle Přadky (2004) na mladého, dospívajícího člověka velký vliv. Ten je umocněn v období puberty. Matoušek a Kroftová (1998) uvádí, že význam vrstevníků stoupá především u dětí, které pocházejí z dysfunkčního nebo afunkčního rodinného prostředí. Ačkoliv v anketě uvedly jen tři respondentky, že pocházejí z neúplné rodiny, dysfunkční prostředí bylo rozpoznáno u pěti z šesti respondentek.

Matoušek a Kroftová (1998) také poukazují na spojitost trávení volného času v barech a na diskotékách s možným následným nedostatkem financí. To může způsobit, že si dospívající jako formu přivýdělku zvolí právě prostituci. Výzkum potvrdil i tento výrok. Z rozhovoru s jednou respondentkou vyplývá, že k prostituci ji vedla vidina dostatku financí na cvičení, diskotéky, bary aj. Dle mého názoru by se u každé z respondentek dalo najít mnoho potenciálních příčin, které by je vedly k prostitučnímu chování, avšak je složité najít ty konkrétní. První výzkumná otázka je více úzce spojená s druhou výzkumnou otázkou. Faktory přítomnosti, které momentálně ovlivňují chování a jednání jedince budou tedy popsány následovně.

Druhá výzkumná otázka zněla: **Jaké motivy měly sexuální pracovnice k tomu, aby se začaly živit prostitucí?** Z výsledků vyplývá, že motivy, které ženy vedly k rozhodnutí žít se prostitucí, jsou odlišné. I přesto mají jeden stejný ukazatel, kterým jsou finance. Zvěřina uvádí, že hlavní motivací prostituujících osob je motivace ekonomická neboli snaha o získání finančních prostředků formou prostituce. Za jakým účelem finanční prostředky potřebují je různé (Zvěřina, 2004). Toto tvrzení se také potvrdilo ve výzkumu. Primárně pět z šesti respondentek uvedlo v anketě jako důvod, který je vedl k prostituci, peníze. Po hlubším prozkoumání vycházel na povrch právě zmíněný účel, pro který jsou finanční prostředky potřebné. U tří žen, které mají děti, byly účelem zejména náklady spojené se školní docházkou, bydlením a obživou. U mladších bezdětných respondentek se mimo zaplacení nájmu jednalo i o nadstandardní výlohy, jakými jsou například značkové oblečení, fitness, kosmetika aj. Na druhé straně nelze souhlasit s tvrzením Zvěřiny, který udává spojení s tzv. heroinovou motivací, kde jde sice o získání finančních prostředků, ale zejména za účelem aplikace drog (Zvěřina, in Dvořáková, Truhlářová, 2004). Výzkum ukázal, že žádná z dotazovaných žen nezačala pracovat v erotickém klubu z důvodu závislosti na heroinu nebo jiné droze.

Pecka píše, že průměrná mzda ženy, pracující v erotickém klubu, činí mezi 30 – 50 tisíci korun, čímž se taková mzda stává o dost vyšší, než je průměrný výdělek (Pecka, 2010). To je také jeden z motivů, proč ženy začaly s prostituční kariérou. Všechny respondentky zmiňují, že by si v jiné práci nevydělyaly tolik peněz, co v erotickém klubu.

Urban a Dubský (2008) uvádí, že za příčinu prostituce z hlediska sociologické teorie lze považovat například nedostatek peněz, dospívání v kriminálním prostředí, nedostatečné vzdělání nebo dokonce rozvod, který může mít za následek nedostatek finančních prostředků. Právě rozvod se podílel u dvou respondentek na vzniku finanční nedostatečnosti a následné prostituční kariéře. U třetí respondentky nešlo o rozvod ale o rozchod, i ten však vedl k tomu, že zůstala sama s dítětem a dostala se do finančních problémů. Naopak žádná z respondentek nedospívala v kriminálním prostředí.

U vybraných respondentek nelze souhlasit ani s tvrzením, že se na vzniku prostituční kariéry podílí nedostatečné vzdělání. Tento názor podporuje i Coleman (2006), který tvrdí, že prostituující ženy jsou většinou ve škole problémovými žákyněmi. Avšak jedna z dotázaných je studentkou vysoké školy, tři mají dokončené středoškolské vzdělání, dvě jsou vyučeny a žádná z nich nemá dosažené pouze základní vzdělání. To však přisuzují tomu, že v takovém luxusním erotickém klubu, ve kterém pracují, není podmínkou jen reprezentativní vzhled, ale také určitá inteligence. Z výpovědí respondentek totiž vyplývá, že si s klienty mnohdy povídají a až poté dochází na samotný sex.

Nejčastěji uváděnou motivací, která vedla k rozhodnutí žít se prostitucí, byla potřeba finančních prostředků. Důvodem u žen s dětmi byla také nemožnost najít si takové zaměstnání, z jehož výdělku by poplatily náklady na děti, sebe a bydlení. Dvě bezdětné respondentky již v anketě zmínily jako důvod vedoucí k prostitučnímu chování zvědavost. V rozhovorech se také objevovala odpověď pohodlnost a heslo „za málo práce hodně peněz“. Peníze sice byly prvotní motivací, ale ukázalo se, že některé respondentky se nepohybovaly na hranici zoufalosti nebo chudoby, ale že potřebovaly více peněz zejména pro svoje nadstandartní potřeby.

Poslední výzkumnou otázkou bylo: **Jaké situace mohly během života ovlivnit osobnost žen natolik, že došlo k prostitučnímu chování?** Taková otázka lze dle mého názoru v rámci výzkumu toho rozsahu jen těžko zodpovědět. Během rozhovorů vyplynulo na povrch několik životních situací, které více či méně mohly ovlivnit osobnost a chování žen natolik, že se staly prostitutkami. Možné vlivy byly zaneseny do tabulky v kapitole 4.4 Hodnocení výzkumných otázek.

Z této tabulky vyplývá, že všechny se potýkaly s nedostatkem financí, ať už na nezbytné nebo na nadstandartní výdaje. Všechny z dotazovaných respondentek pochází z dysfunkční nebo afunkční rodiny, tomu se přiklání i Colemanovo tvrzení, že některé studie ukazují, že velká část prostituujících žen pochází z dysfunkčního rodinného prostředí (Coleman, 2006). Tři z respondentek mohly být ovlivněny svými vrstevníky. Vliv vrstevníků je popsán výše. U dvou žen krátce před začátkem prostituční kariéry

došlo k rozvodu a následně špatné porozvodové finanční situaci. U jedné z dotazovaných se jednalo o rozchod se stejnými následky. Všechny dotazované se o této práci dozvěděly jedním ze dvou způsobů. Prvním z nich je doporučení kamarádky nebo známé, tento způsob uvádějí čtyři respondentky. Druhý je inzerátem v novinách nebo na internetu, případně kombinací obou, tedy doporučením a následným hledáním inzerátů. Dvě ženy se potýkaly s nemožností najít si zaměstnání, což považuje Zvěřina také za jeden z důvodů vedoucí k prostituci (Zvěřina, in Dvořáková, Truhlářová, 2004). Tři z dotazovaných žen jsou ženy, které se staly matkami samoživitelkami. Tyto ženy jsou donuceny k prostituci vnějším tlakem, tedy okolnostmi (Malinová, 2005).

Cílem bakalářské práce bylo také vytvořit návrh možného modelu sociální práce s touto skupinou. Do rozhovoru byly zakomponovány otázky, týkající se zkušeností s poskytováním terénní sociální práce. Tři z šesti dotazovaných žen se již setkaly s nabídkou sociální pomoci. Další tři respondentky naopak odpověděly, že zatím nikdy nebyly osloveny z důvodu poskytnutí takové pomoci. Zajímavé pro mne bylo zjištění, že všechny ženy vědí, že existují organizace, pomáhající osobám, žijícím se prostitucí. Každá z nich dokázala alespoň jednu jmenovat. Nejčastěji byla jmenována Rozkoš bez rizika. Na základě odpovědí respondentek a vlastního zmapování situace na Kutnohorsku pro mne není překvapením, že se polovina respondentek s terénní sociální prací ještě nesetkala. Domnívám se totiž, že sociální péče v této lokalitě není poskytována v dostatečné míře. Význam příkládám tomu, že se klub, ve kterém byl průzkum prováděn, nenachází ve velkém městě ani v lokalitě, která by byla pro prostituci typickou. Na druhou stranu je ale známo, že terénní sociální pracovníci mají mnohdy problém dostat se do erotických klubů, což může být také důvodem, proč se respondentky se pomocí ještě nesetkaly. A v neposlední řadě je potřeba zmínit, že ženy často odpovídaly, že takovou pomoc ještě nevyhledávaly nebo nepotřebují.

Vzhledem k tomu, že v Kutné Hoře nejsou speciální organizace, které by se soustředily přímo na prostitutky, byly pracovním erotického klubu Paříž podány informace o organizaci Rozkoš bez rizika a bylo jim doporučeno tuto organizaci

navštívit. Důvodem je také to, že Praha je velké město, které ženám poskytuje určitou anonymitu na rozdíl od Kutné Hory a okolí.

Je pro mne složité vyjádřit názor na barovou prostituci. Na jedné straně se domnívám, že to pro prostituující ženy musí být velký psychická zátěž a že je pravděpodobné, že by to s sebou mohlo nést nějaké psychické i fyzické následky. Do jisté míry chápu i názory, které pohlíží na prostituci jako na velmi patologický jev. Na straně druhé jsou ženy dle výzkumu plátcí sociálního a zdravotního pojištění, takže zůstává na jejich rozhodnutí, jaké zaměstnání a za jakou mzdu budou vykonávat. Vezmu-li v potaz také to, že tři z dotazovaných že jsou matkami samoživitelkami, je naopak spíše obdivuhodné, co dokáží pro své děti udělat.

6. ZÁVĚR

Tato bakalářská práce nám pomáhá nahlédnout do prostřední barové prostituce. Mapuje životní cestu prostituujících žen od raného dětství přes dospívání, dospělost až po současnou prostituční kariéru. Poodkrývá také pohled do budoucího života. Každý z těchto příběhů je jiný a přesto v nich lze vyzorovat společné ukazatele, které mohou vypovídat o důvodech a motivacích, které ženy k prostitučnímu chování vedly.

Cílem práce bylo zjistit subjektivní vnímání důvodů, které vedly vybrané sexuální pracovnice k prostituci a vytvořit návrh možného modelu sociální práce s touto skupinou. Jako metoda získávání dat byl zvolen polo-strukturovaný rozhovor, který nám pomohl nahlédnout do osudu šesti respondentek a následně analyzovat subjektivní ale i objektivní důvody, které vedly ženy k provozování sexu za peníze.

Výzkum byl prováděn v erotickém klubu nedaleko Kutné Hory. S cílem práce vznikly také výzkumné otázky, na které jsem se snažila pomocí výzkumu odpovědět. Všechny výzkumné otázky spolu úzce souvisely a společně měly vést k cíli. První výzkumná otázka se ptala na důvody, které vedly ženy k prostitučnímu chování. Druhá zkoumala jejich motivy. Třetí výzkumná otázka se zajímala o to, jaké situace mohly během života ovlivnit osobnost žen natolik, že došlo k prostitučnímu chování. Výsledky výzkumu vypovídají o tom, že většina respondentek si během dětství a dospívání prošly více či méně narušeným primárním rodinným prostředím. Několik z nich bylo vystaveno negativnímu vlivu vrstevnických skupin. Tři ženy jsou matkami samoživitelkami, které toto zaměstnání dělají kvůli penězům. Finanční prostředky jsou společným jmenovatelem všech respondentek a lze je tedy shledávat jako hlavním důvodem a zároveň motivem k prostituci. Navzdory tomuto hlavnímu jmenovateli bylo rozpoznáno mnoho dalších důvodů a motivů, které ženy vedly k prostituční kariéře.

Bakalářská práce může být dále využita pro účely studia budoucích sociálních pracovníků nebo jako edukační materiál pro studenty různých oborů. Může přispět k zjištění důvodů a motivů, které vedou ženy k prostitučnímu chování, zmapovat rozdíly v jednotlivých formách prostituce a nahlédnout konkrétně do prostituce barové.

7. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

- BROUK, B.** *Lidská duše a sex*. 1. vyd. Praha: Odeon, 1992. 144 s. ISBN 80-2070406-X
- COLEMAN, James William a Harold R. KERBO.** *Social problems*. 9th ed. Upper Saddle River, NJ: Pearson Education, 2006, 582 s. ISBN 01-315-4053-X.
- DUBSKÝ, J., URBAN, L.** *Sociální deviace*. 1.vyd. Praha: Policejní akademie ČR, 2005. ISBN 80-7251-202-1.
- HARTL, P., HARTLOVÁ, H.** *Psychologický slovník*. 1. vyd. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-303-X.
- HAŠKOVCOVÁ, Helena.** *Manuálek o násilí*. Národní centrum ošetřovatelství a nelékařských zdravotnických oborů v Brně, 2004. ISBN 80-7013-397-X
- HOLANOVÁ, K., et al.** *Obchod s lidmi v ČR: Instrukční manuál pro sociální a terénní pracovníky*. Praha: Confima, 2007. 45 s.
- CHMELÍK, J., et al.** *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*. 1. vyd. Praha: Portál, 2003. ISBN 80-7178-739-6.
- JEDLIČKA, Richard, KOŤA, Jaroslav.** *Analýza a prevence sociálně patologických jevů u dětí a mládeže*. 1. vyd. Praha: Karolinum, 1998. 169 s. ISBN 80-7184-555-8.
- JEDLIČKA, R., et al.** *Děti a mládež v obtížných životních situacích*. 1. vyd. Praha: Themis, 2004. 480 s. ISBN 80-7312-038-0.
- KAPR, Jaroslav a kol.** *Sociální deviace, sociologie nemoci a medicíny*. 2. vyd. Praha: Sociologické nakladatelství, 1994, 116 s. ISBN 80-85850-03-6.
- KRAUS, Blahoslav.** *Základy sociální pedagogiky*. 1. vyd. Praha: Portál, 2008, 215 s. ISBN 978-80-7367-383-3.
- LANDEROVÁ, Milena.** 2002. *Chytila patrola aneb prostituce za Rakouska i republiky*. Praha: Karolinum.
- MALINOVÁ, Hana.** *Sociální patologie 2*. 1. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1982.
- MATOUŠEK, O., et al.** *Sociální práce v praxi: Specifika různých cílových skupinpráce s nimi*. 1. vyd. Praha: Portál, 2005. ISBN 80-7367-002-X.

- MATOUŠEK, O. a kol.** *Metody a řízení sociální práce*. Praha: Portál, 2008. ISBN 978-80-7367-502-8
- MATOUŠEK, Oldřich, KROFTOVÁ, Andrea.** *Mládež a delikvence*. Praha: Portál, 1998. 335 s. ISBN 80-7178-226-2.
- MITLÖHNER, M.** *Erotika a paragrafy*. Praha: GRADA Publishing, 1999. ISBN 80-7169-691-9.
- NAPHY, William.** *Sex crimes: from Renaissance to Enlightenment*. Stroud: Tempus, 2004. ISBN 07-524-2977-9.
- NOVOTNÁ, V.:** *Sborník přednášek ze XIV. Konference Společnost Sociálních pracovníků ČR*, MPSV, Praha 2004, ISBN 80-86552-92-6
- NOVOTNÝ, Oto., ZAPLETAL, Josef a kolektiv.** *Kriminologie*. Praha: Nakladatelství EUROLEX BOHEMIA, 2001
- PECKA, Emanuel.** *Sociologie politiky*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2010. ISBN 80-247-2793-5.
- Prostituce - legalizovat, nebo kriminalizovat?.** In: Fenomén [online]. 2009[cit. 2015-04-01]. Dostupné z: <http://www.stream.cz/fenomen/298608-fenomen-prostituce-legalizovat-nebo-kriminalizovat>
- PŘADKA, Milan a kol.** *Kapitoly ze sociální pedagogiky*. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2004, 45 s. ISBN 80-210-3469-6.
- RYBKA, Lukáš.** *Mužská prostituce jako sociální a patologický problém* [online]. 2012. [cit. 2015-03-26]. Diplomová práce. UTB ve Zlíně a IMS Brno. www.imsbrno.cz
- ROZKOŠ BEZ RIZIKA** *Ulice- silnice- dálnice*. Praha: ProFem a Rozkoš bez rizika, 1996
- ROZKOŠ BEZ RIZIKA** [online]. 2015 [cit. 2015-02-08]. Dostupné z:<http://www.rozkosbezrizika.cz>
- SKOPALOVÁ, Jitka,** *Vybrané kapitoly ze sociálních deviací*. 1. vyd. Olomouc: Vydavatelství Univerzity Palackého, 2000, ISBN 80-244-0146-0.
- SOCHŮREK, J.,** *Vybrané kapitoly ze sociální patologie II. díl. Sociálně patologické jevy*. 1. vyd. Technická univerzita v Liberci, 2001. ISBN 80-7083-495-1

TRÁVNÍČKOVÁ, I. *Prostituce jako jedna z možných aktivit organizovaného zločinu.* Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci, 1995, s. 12.

TICHÝ, Michal. *Práce se sociálně neadaptovanými klienty.* Vyd. 1. Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě, Pedagogická fakulta, 2007, 251 s. ISBN 80-736-8310-5.

Valné shromáždění OSN. 1994. Rezoluce OSN č. 49/166. OSN.

VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce.* 2., dopl. a aktualiz. vyd. Praha: Grada, 2007, ISBN 978-80-247-2218-4.

WHO. Global strategy for the prevention and control of sexually transmitted infections: 2006-2015. Geneva: **World Health Organization**, 2007, str. 3

ZVĚŘINA, Jaroslav. *Lékařská sexuologie.* 1. vyd. Jinočany: H & H, 1991, 233 s. ISBN: 80-85467-04-6.

ZVĚŘINA, J. *Prostituce: poznámky ze sexuologického hlediska.* In Dvořáková, S., Truhlářová, Z. Sociální aspekty sexuálního komerčního zneužívání: Sborník příspěvků z konference konané dne 3.3. 2004 v Hradci Králové. Hradec Králové: Katedra sociální práce a sociální politiky, 2004. s. 12-13. ISBN 80-86771-05-9.

Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpis

Zákon č. 241/1922 Sb., o potírání pohlavních nemocí, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

ŽÁKOVÁ, M. *Prostituce – charakteristika* [online]. 2008 [cit. 2015-06-11].

Www.icm.cz. Dostupné z www: <<http://www.icm.cz/prostituce-charakteristika>>.

8. KLÍČOVÁ SLOVA

- prostituce
- barová prostituce / podniková prostituce
- motivace k prostituci
- sociální práce s prostitutkami
- peníze

KEYWORDS

- prostitution
- bar prostitution
- motivation for prostitution
- social work with prostitutes
- money

9. PŘÍLOHY

Příloha č. 1 Polostrukturovaný rozhovor - okruhy otázek použitých v rozhovorech

Okruh č. 1 Jaké životní situace mohly prostituující ženu ovlivnit, jak by popsala své dětství, dospívání, dobu studia?

1. *Jak byste popsala své dětství? V jakém prostředí jste vyrůstala?*
2. *Jaký vztah jste měla s rodiči?*
3. *Jak a s kým jste trávila volný čas, měla jste nějakou partu?*
4. *Mohla byste mi popsat období vašeho dospívání, osamostatnění se, první práce atd. až po první zkušenost s prostitucí?*

Okruh č. 2 Co bylo motivem, který přivedl ženu k prostitučnímu chování?

5. *Jak byste nyní stručně popsala svůj život, životní situaci?*
6. *Vzpomenete si, kdy a z jakého důvodu jste poprvé začala uvažovat o poskytování sexuálních služeb? Co Vás motivovalo? Jak jste se cítila první dny v „nové práci“?*
7. *Jaký byl Váš život krátce před tím, než jste se rozhodla žít se prostitucí?*
8. *Měla jste někdy jiné zaměstnání? Jaké?*
9. *Máte rodinu, děti, manžela, přítele?*

Okruh č. 3 Jak se vyvíjela prostituční kariéra?

10. *Jak dlouho se živíte poskytováním sexuálních služeb? Od kolika let?*
11. *Na základě čeho/koho jste se rozhodla pro tento způsob přivýdělnku?*
12. *Vzpomenete si na svého prvního klienta? Co to ve Vás zanechalo? Jak byste tuto situaci popsala?*

Okruh č. 4 Jak ženy nahlíží na tento způsob obživy?

13. *Vidíte v tomto zaměstnání nějaké konkrétní výhody nebo nevýhody? Je něco, co se Vám líbí nebo naopak nelíbí?*
14. *Jak to vidíte do budoucna? Co byste chtěla dělat?*
15. *Kdyby Vám někdo nabídl jiné zaměstnání, přemýšlela byste o tom? Za jakých podmínek byste nad změnou povolání opravdu uvažovala? Nabídl Vám někdy někdo jinou práci?.*

Okruh č. 5 Využily respondentky někdy nějaký způsob sociální (zdravotní) pomoci?

16. *Nabídl Vám někdo někdy pomoc například s vyhledáním si jiného zaměstnání, dluhové poradenství, pomoc s vyřizováním dávek, dokladů?*
17. *Využila byste takovou pomoc? Napadá Vás nějaký druh pomoci, který byste využila?*
18. *Znáte nějakou organizaci, která tyto služby poskytuje? (R-R, La Strada..)*
19. *Necháte se testovat na pohlavně přenosné choroby? Kde? Jak často?*

Příloha č. 2 Anketa

Jméno: (uved'te pouze křestní jméno/ přezdívkou)

Věk:

Národnost:

Vzdělání (zaškrtněte): základní

střední (vyučení)

střední (maturita)

vysokoškolské

Rodinný stav: vdaná svobodná rozvedená Jiné

Děti: ano ne počet

Vzdělání rodičů: matka otec

Trestní minulost rodičů: matka ano-ne otec ano – ne

Z jaké rodiny pocházíte? úplná (matka i otec)

neúplná (jeden z rodičů chybí, rozvod...)

Jak dlouho provozujete prostituci? let měsíců

Od kdy provozujete prostituci? (věk)

Jaké důvody Vás vedly k prostituci?

Platíte si sociální a zdravotní pojištění? ano ne

Souhlasíte s legalizací prostituce v ČR? ano ne

Pobíráte dávky sociální podpory? ano ne

Chráníte se při sexu kondomem nebo jiným ochranným prostředkem? ano ne

Docházíte na pravidelné lékařské prohlídky? ano ne

Oslovil Vás někdy někdo kvůli ukončení provozování prostituce? ano ne

Nabídla vám někdy někdo jinou práci, resocializační program? ano ne

Tazatel se zaručuje, že Vámi vyplněné údaje budou použity pouze pro výzkumnou část bakalářské práce.

Příloha č. 3

Transkripce rozhovorů, které jsou přiložené na CD.